

Laetitia, Claudia en Naomi sieren weer de Leuvense straten
p. 5

God versus niemand: wie won het debat van de Universitaire Parochie?
p. 6

Dorothee Van den Berghe: meer dan een Meisje
p. 13

WIE KAN NOG ACCOUNTANT EN BELASTINGSKONSULENT WORDEN?

Korporatisme regeert bij fiskale beroepen

Duizenden studenten dreigen het slachtoffer te worden van een nieuwe regeling die de instroom in de accountancyberoepen en fiskale beroepen wil beperken. Ondanks de liberale principes van de regering, domineert de beroepsorganisatie in de besluitvorming en wordt het onderwijsveld volledig buitenspel gezet.

De wet van 22 augustus 1999 bepaalt formeel de toegangsvoorwaarden tot een aantal economische en fiskale beroepen. Deze wet bepaalt welke diploma's van zowel hogeschool als universiteit in aanmerking komen, maar wacht tot op de dag van vandaag op een uitvoeringsbesluit. De beroepsorganisatie, gegroepeerd in het Instituut voor Accountants en Belastingconsulenten (IAB), ondernam reeds enkele pogingen om een ontwerp van koninklijk besluit (KB) te laten opstellen. Niet de liberale kabinetten maar het onderwijsveld — dat naar de zijlijn verwezen werd — riep deze gehekelde voorstellen een halt toe. Of dat ook met het allerlaatste voorstel van het IAB zal lukken is niet duidelijk, want het politieke spel wordt nu wel heel hard gespeeld.

Het is de federale overheid en niet de Vlaamse overheid, bevoegd voor onderwijs, die bepaalt wie kan doorgroeien tot een bepaald beroep. Het IAB krijgt op dit moment van die federale overheid het voorrecht om zo goed als autonoom de instroom tot haar beroepen te regelen. Het is maar de vraag of dat wel zo verstandig is. Het is immers evident dat zij in de eerste plaats hun eigen belangen verdedigen. Vandaar dat een beperking van de instroom in deze beroepen — waarvan het nut dus niet is bewezen — op de politieke agenda kwam te staan. Nochtans is de bedrijfswereld vragende partij voor meer accountants, en dan nog liefst afgestudeerden van hogescholen, omdat deze praktischer zijn opgeleid.

TRANSPARANT

Wie zich momenteel accountant of belastingconsulent wil noemen, heeft een hele weg te gaan. Een algemeen theoretisch ingangsexamen, daarna een stage en ten slotte een eindeksamen dienen succesvol afgelegd te worden. In een eerste punt van kritiek stelt het Vlaams Verbond van

KU Leuven speelt met BaMa

De **BaMa-plannen** (p. 4) van de unief liggen op tafel, terwijl de **hogescholen** (p. 3) binnenkort zullen moeten overschakelen op water en brood om uit de kosten te geraken. Misschien zoeken ze onderdak in een van de **themahuizen** (p. 6) of zoeken ze een extra job, zoals de studenten uit de **katern** (p. 7-10) van deze week. In het **kinderdagverblijf** (p. 11) is er nog werk voor een kinderpsycholoog. Maar daarvoor moet je wel eerst naar de **les** (p. 11) zijn geweest.

Katholieke Hogescholen (VVKHO) dat niet bewezen is dat deze examens transparant zijn en beantwoorden aan de principes van het goed examineren. Zeventien examens op twee dagen is een onmogelijke opgave. Feedback bij eventueel niet-slagen is onbestaande. Als men bovendien weet dat 95 procent van de ondervraagde materie overeenstemt met de inhoud van de vakspecifieke opleidingen die de studenten net succesvol beëindigden, dan is het op zijn minst merkwaardig dat de slaagsijfers van de examens van het IAB, namelijk een op drie, zo laag liggen.

Blijft nog de hele vrijstellingenproblematiek, een tweede punt van kritiek. De wet van 1999 voorziet dat het IAB vrijstellingen moet verlenen voor vakken die studenten eerder succesvol hebben afgelegd. In de realiteit loopt dit helemaal niet van een leien dakje. Het IAB rekent in termen van contacturen, het Vlaamse onderwijs rekent al een hele tijd met studiepunten. Het gevolg is dat het francofoon gekleurde IAB enkel in het Franstalig onderwijs konsekvent vrijstellingen verleent. Het IAB weigert met andere woorden de Vlaamse opleidingen te valoriseren. Zoals professor Frans Vanistendael, decaan van de fakulteit

Rechtsgeleerdheid, het eerder zei bij een vroegere poging van het IAB: "Schaf het universitaire examen af, vervang het door het ingangsexamen van het IAB en laat de studenten aan de universiteit voortaan examineren door het IAB. Jammer genoeg voor het IAB laat de onderwijswetgeving dit niet toe."

VERANTWOORDELIJKHEID

In een derde punt van kritiek vecht het onderwijsveld de intenties van het IAB aan om graduat definitief te weren. Niet alleen impliciet door het nivo van de examens op te krikken, maar ook expliciet door deze opleidingen simpelweg niet in het ontwerp-KB op te nemen. Als het IAB zijn zin krijgt, zal geen enkele gediplomeerde van het hogeschoolonderwijs van het korte tipe ooit aanspraak kunnen maken op de titel accountant of belastingconsulent.

Het mag duidelijk zijn dat dit ontwerp-KB ingrijpende veranderingen voor meer dan tienduizend studenten zal inluiden. Het staat evenzeer buiten kijf dat het IAB er alles aan doet om deelname aan haar examens te ontmoedigen. Door de beroepsfederatie en haar korporatisme vrij spel te geven ontloopt de federale overheid haar ver-

antwoordelijkheid. Het is onaanvaardbaar voor de studenten dat in hervormingen als deze het onderwijsveld geen stem krijgt, al ontkent de overheid dat steevast.

Bovendien stellen we vast dat de betrokken kabinetten zich achter de beroepsfederatie en haar voorstel scharen. Een liberaal kabinet dat de beperking van de instroom tot twee beroepen verdedigt waarvan het nut niet eens bewezen is: het lijkt allemaal een beetje kontradictorisch.

MUUR

In een tergend kat-en-muisspelletje was het de afgelopen dagen voor de hogescholen zaak om de ondertekening van het ontwerp-KB te verhinderen. Een ontwerp-KB dat volgens de ene bron wel, en de andere niet bestaat, en waarvan de inhoud angstvallig afgeschermd wordt. Op het kabinet van Rik Daems (VLD), dat met het dossier belast is, viel men volledig uit de lucht, niet in het minst omdat de betrokken kabinetsmedewerkers niet op de hoogte bleken van twee parlementaire vragen die eerder op de week over het dossier waren gesteld. Nogal opmerkelijk als je weet dat zij in de regel antwoorden van de minister helpen voorbereiden.

Het is moeilijk konklusies te trekken als alles in de politieke wandelgangen blijft hangen. Laat ons hopen dat deze regering op de valreep beseft dat, als ze op deze manier te werk gaat, ze met het hoofd tegen de muur zal blijven lopen.

Els Silvrants
Thomas Leys

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 18 • 3000 Leuven • Telefoon 016/70 10 80 • Fax 016/70 10 40 • E-mail groep@groep.be

(advertentie)

Fakbareskader

Wat lees ik in Veto? Agenten 'in burger' naar de fakbars. Geweldig! Een beter ekskuus om het op een drinken te zetten heb ik de champetters nog niet weten verzinnen. Waarschijnlijk krijgen ze nog werkingsgelden ook om onopvallend hun *grand crus* naar binnen te gieten. Eén moeilijkheid hebben de *playmobils* wel: ze moeten incognito blijven.

Nu valt het erg mee dat de fakbars niet zelden tot de nok gevuld zijn met beroepsstudenten, meestal tussen de 25 en de 30 jaar oud, die minder daglicht zien dan een huiselijke mol en wier studieresultaten meestal lijken op voetbaluitslagen, en dat een pak fakgangers een buikje heeft en zelden tot scheren komt, zodat de veldwachters niet bij het binnenkomen alleen al begroet worden met een gemoedelijk: "*Ha faktieurs, zo laat nog op ronde?*", zoals B.D. dat zo geweldig kon zeggen.

Toch lijkt het me moeilijk om geloofwaardig uit de hoek te komen als kersverse nieuwkomer in de fakbar: meestal behoor je op de gemiddelde agentenleeftijd tot de oud-beheerders, herkenbaar aan hun voortdurende "vroeger zus", en "vroeger zo", waarbij zus, respectievelijk zo steevast beter zijn dan wat thans gebruikelijk is in de studentenslijterijen; mensen die wel eens in Fak letteren komen, weten ongetwijfeld op welke individuen ik doel.

Misschien kunnen die oude garde en de politionele *slempcohort* samen een band smeden en tegen de teloorgang van de oude fakwaarden vechten. Of beter nog: trek zo'n tiranniek oud fakmeubel een *eenheidspolitievestje* aan, dan kunnen de wijkagenten rustig iets gaan drinken in 't Poske, in plaats van zich te moeten mengen in de rokerige studentenholen. Of beter nog: zo komen er manschappen vrij om te infiltreren bij de klagende burens zélf.

Freek Van de Velde
Assistent departement Linguïstiek

Islam (1)

In Veto 5 werden twee organisaties met de naam Ex Oriente Lux (EOL) met elkaar verward. De eigenlijke Ex Oriente Lux (www.let.leidenuniv.nl/eol/) is een vereniging die zich bezighoudt met de studie van het Nabije Oosten, terwijl de studentenorganisatie met dezelfde naam slechts een samenraapsel was van voornamelijk moslimjongeren.

Ik vermoed dat de stilte rond deze vereniging wel te maken heeft met het vertrek van een van de oprichters van EOL, die momenteel zijn studies verderzet in Gent. Anderzijds denk ik dat de vereniging naast het bijeenbrengen van jongeren die de islamitische achtergrond gemeen hadden, maar weinig te bieden had voor 'allochtone' studenten in het algemeen. Ik heb mij dan ook bewust afzijdig gehouden van deze vereniging omdat ik niet direct het gevoel had dat zij op kritische wijze omgingen met hun 'overtuiging'. De afgelopen jaren hebben zij zich vooral bezig gehouden met het demoniseren van prof. Urbain Vermeulen waarbij zij zelfs in een mailinglijst de vraag om bepaalde docenten te controleren voorlegden bij de rector.

Het is natuurlijk jammer dat de moslimstudenten uit Arabistiek die eerst bereid waren om mee te werken aan een interview, het achteraf voor bekeken hielden. Ik vraag mij dan ook af of het veeleer te maken heeft met de manier waarop men tegenwoordig de moslims viseert, zodat deze jongeren zich vooral niet wensen te laten horen uit schrik om verdacht te worden van anti-westerse sympathieën, dan wel dat het te maken heeft met het feit dat deze jongeren zich niet

durven uitspreken uit schrik voor represailles uit de eigen gemeenschappen. In het eerste geval lijkt mij 'een voorzichtige' houding eerder een bevestiging van wat heel wat mensen vermoeden, namelijk dat er een niet onbelangrijk aantal moslimjongeren sympathiseren met het anti-westers terrorisme. In het tweede geval gaat het slechts om een kleine groep moslims of ex-moslims die het zich niet kunnen veroorloven om naar buiten te treden met een eigen verhaal.

Omar Fathi
2de lic. Arabistiek en Islamkunde

Islam (2)

Ex Oriente Lux is een 'multiculturele' studentenvereniging die door en voor studenten van alle origines (dus niet speciaal gericht op moslims, binnen onze leden tellen we ook 'autochtone' Vlamingen) is ingericht en zich bezighoudt met zowel ontspanningsactiviteiten als sociaal engagement in de problematiek waarmee minderheden in België worden geconfronteerd.

Verder dit: ik vond de toon van het artikel zeer vreemd. Hoe u gist naar de reden van het stilvallen van exol en zich baseert op 'geruchten' om te stellen dat het slecht gaat met de vereniging — zonder te stellen wat juist daarmee bedoeld wordt — laat enkel vermoeden dat u twijfel wilt zaaien over de 'goede' bedoelingen van deze organisatie. Dat de activiteiten zijn gestaakt meer dan een jaar terug is te wijten aan interne problemen en gebrek aan gemotiveerde studenten die zich ten volle willen.

Wat betreft de konklusie van het artikel: inderdaad, er zijn maar weinig spraakorganen om de 'allochtone' student aan te spreken. En hierin zou ik uw spijt enkel kunnen delen indien ik al van mening was dat het per se moet (een vertegenwoordiging onder de allochtone studenten) en eenvoudig was. Ik beschouw immers nog steeds de al dan niet noodzakelijkheid van een 'aparte' vertegenwoordiging van allochtone studenten als een punt van discussie. Mijns inziens zouden zowel de 'allochtone' als de 'autochtone' studenten eerder gebaat zijn bij een integratieve vertegenwoordiging, waarbij met elkaar in plaats van naast elkaar wordt gewerkt. Eenvoudig: er zijn weinig allochtone studenten en die weinigen die er zijn moeten zich al willen vertegenwoordigen en ook de mogelijkheden om zich te verenigen (gezien het beperkt aantal) en het ook eens zijn op de manier waarop (want hoe men het draait of keert, als men de term 'moslim' gebruikt dekt het zowel mensen die van Turkse, Marokkaanse, Egyptische origine zijn en die heel uiteenlopende overtuigingen kunnen hebben — dus a priori stellen dat ze het met elkaar zouden kunnen vinden gewoon omdat ze allochtoon zijn is absurd).

Nadia Fadil
Departement Sociologie

Naschrift van de auteur

Lezers wezen terecht op een misverstand in het artikel 'Islam in de schaduw' (Veto 5). In Leuven zijn twee verenigingen met de naam Ex Oriente Lux. De eerste vereniging is een vermaard genootschap voor het Nabije Oosten dat zowel in Nederland als België actief is. Zij bestaan nog en organiseren op 23 oktober bovendien een eerste lezing: 'Berossos: een Babyloniër schrijft Griekse Geschiedenis' door Drs. G. De Breucker, 23 oktober, 20u, MSI 00.14. Org. Ex Oriente Lux. De andere vereniging bestaat uit moslimjongeren. Over het lot daarvan spekeleert Veto niet, noch twijfelen wij aan de goede bedoelingen. Maar we stellen wel vragen bij het stilzwijgen omtrent de vereniging. Dat is geen kwaad opzet, maar wel kritische journalistiek.

Feedback

Alle **lezersbrieven** kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's-Meiersstraat 5 en moeten vóór vrijdag 16u00 binnen zijn, liefst via e-mail (veto@veto.be).

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

De **vrije tribune** staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt ondertekend met naam en studiejaar, en is nooit anoniem. Vrije tribunes die langer zijn dan 7000 tekens worden in principe ingekort.

OOK gewone **suggesties** voor interessante artikels worden in dank aanvaard.

Drie jaar bellen blazen in het luchtledige

Drie jaar nadat de wet is gestemd, is er nog altijd geen regeling die de toegang tot de beroepen van accountant en belastingconsulent regelt. Het beroepsinstituut maakt van de gelegenheid gretig gebruik om de toegang te beperken. Gediplomeerden moeten een ingangsexamen afleggen dat hun theoretische kennis beoordeelt. Van hen mag je nochtans verwachten dat ze over voldoende theoretische kennis beschikken om de stage degelijk aan te vangen. Het beroepsinstituut "herexamineert" dus en verklaart twee op drie gegradueerden en één op vier universitair niet geslaagd. Dit vergt op zijn minst een antwoord. Maar het beroepsinstituut hult zich in een Kafkaiaans zwijgen.

Bij gebrek aan inspanningen van de onderwijswereld ontbreekt het zeker niet. Zowel de Franstalige als de Vlaamse universiteiten hebben een gezamenlijk voorstel van vrijstellingregeling ingediend. De Franstalige hogescholen en de Vlaamse hogescholen en onderwijsinstellingen voor sociale promotie deden dit ook voor hun opleidingen. Ze hebben zelfs ten behoeve van het instituut de vakinhouden van hun opleidingsprogramma tot in het detail beschreven. Daaruit blijkt dat de examenvragen voor 99% overeenstemmen met de opleidingsprogramma's in de hogescholen, waardoor het lage slaagsijfer niet te verklaren is.

Een gesprek met het beroepsinstituut verloopt zeer moeizaam. Recent wisten de universiteiten en de hogeschoolopleidingen van twee cycli dan toch een eerste belofte over toekomstige vrijstellingen te ontlokken. Maar voor de gegradueerden ontbreekt tot nu toe elk resultaat.

Officieel verleende het IAB dit jaar vrijstellingen. De criteria waarop dit gebeurde, waren allesbehalve transparant. Als uitgangspunt nam het IAB het aantal lesuren per vak. Dit is op maat van het Franstalig onderwijs waarmee het Vlaamse onderwijs met zijn studiepunten per opleidingsonderdeel niet vergelijkbaar is. Bovendien moesten de Vlaamse gegradueerden het stellen met vier vrijstellingen. De gelijke behandeling van alle kandidaten was ver zoek. Wie bijvoorbeeld acht examens moest afleggen kreeg evenveel eksamentijd als wie er twee moest doen.

Ironisch genoeg zijn transparantie, objectiviteit en berekenbaarheid de kenmerken bij uitstek van de beroepen die het beroepsinstituut vertegenwoordigt. Is het instituut er zich dan niet van bewust dat het zelf door het uitblijven van een degelijke vrijstellingregeling zijn "accountability" aan het verliezen is ten opzichte van het onderwijsveld?

En de ministers dan? Zij dragen uiteindelijk de politieke en juridische verantwoordelijkheid om het Koninklijk Besluit te schrijven. De wet bepaalt immers dat een koninklijk besluit het toelatingsexamen, de vrijstellingen en de stage moet regelen.

De ministeriële antwoorden op de parlementaire vragen die hierover gesteld worden, wekken op zijn minst verbazing. Hun antwoorden zijn te mooi om waar te zijn. Ze rapporteren over "een resultaatgericht overleg" en "de toepassing van de transparante en objectieve vrijstellingscriteria tijdens de recente examens". De realiteit is pijnlijk anders, in ieder geval voor de gegradueerden.

Intussen wordt een Koninklijk Besluit klaar gestoomd. Het zou goed zijn indien de ministers hun bovengenoemde beweringen over objectieve en transparante vrijstellingscriteria zouden vastleggen in het besluit. Maar het ministerieel antwoord dat het ontwerp-KB "spoedig ondertekend wordt" en "dat geen inzage verleend wordt vooraleer het ondertekend is" doet het ergste vermoeden.

De ministers prefereren een overleg tussen het onderwijsveld en het beroepsinstituut. Maar dit ontnemt hen niet de verantwoordelijkheid om een sluitende regeling in een Koninklijk Besluit uit te werken. Het onderwijsveld is vragende partij voor een gestructureerd overleg met het instituut. Maar het overleg is niet afdwingbaar en het instituut heeft er blijkbaar niet altijd veel zin in. Dit heeft voor gevolg dat het voor gediplomeerden gissen blijft of ze vrijstellingen zullen krijgen. In het verleden heeft het IAB bovendien bewezen dat het de wettelijke verplichting om vrijstellingen toe te kennen naast zich neer durft leggen zolang het de bevoegdheid heeft om zelf te oordelen of de kandidaten voldoende theorie hebben gezien. Van de bevoegde ministers mag dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat ze hun ministeriële verantwoordelijkheid nemen voor het einde van de legislatuur en een afdwingbaar toekomstperspectief aanbieden aan de gediplomeerden en de duizenden studenten.

Hebben de stakeholders nog inspraak in dit vraagstuk? De gemeenschappen — en dus de belastingbetaler — die miljarden pompt in het onderwijs en geconfronteerd wordt met een beroepsinstituut dat de gediplomeerden "herexamineert"? De studenten die studeren met het oog op een beroep waarvan ze niet eens weten of ze dit beroep nog kunnen uitoefenen?

Is de bedrijfswereld vragende partij naar een beperking van het aantal accountants en belastingconsulenten?

Aanvaardt het parlement, dat uiteindelijk de wet heeft opgesteld en aan de regering de opdracht heeft gegeven om een degelijke regeling uit te werken, dat de regering zo lang nalaat om haar opdracht uit te voeren?

Christel Van Haecke

De auteur schrijft dit artikel in persoonlijke naam. Zij volgt als stafmedewerker van het VVKHO de hogeschoolbelangen in dit dossier op.

Hogescholen krijgen minder dan sekundair onderwijs

Morige week richtte de Vlaamse Hogescholenraad (Vlhora) een open brief tot de leden van het Vlaams Parlement. Ze eiste daarin meer middelen voor de hogescholen. De minister heeft die vraag intussen afgewezen.

Na de fusies van de hogescholen in 1995 werd de financiering van de hogescholen bevroren. De jaarlijkse enveloppe wordt enkel aangepast aan de index; de studenten-aantallen hebben geen invloed. Men ging er toen immers vanuit dat er zich geen noemenswaardige stijging van het aantal hogeschoolstudenten zou voordoen. Dat draaide enigszins anders uit: er zijn nu jaarlijks meer dan tien procent extra hogeschoolstudenten tegenover tien jaar geleden. Hierdoor zouden de toegekende middelen per student systematisch dalen.

“De extra middelen zijn niet eens voldoende om aan de bijkomende verplichtingen te voldoen”

We vroegen aan Toon Martens, algemeen directeur van de Katholieke Hogeschool Leuven (KHLeuven) wat dit voor gevolgen heeft: “We zien dat onze enveloppe jaar na jaar erodeert. En daar zal niet meteen verandering in komen. Je mag immers niet vergeten dat, als bachelor-master echt werkt, het aantal hogeschoolstudenten zal stijgen. Het is immers de bedoeling dat er meer studenten gaan starten in de hogescholen en daarna doormoeten naar de universiteit. Een aanpassing van het financieringsstelsel is dringender dan ooit.”

De KHLeuven maakte onlangs een meerjarenplanning en de situatie ziet er niet zo positief uit. Martens: “De loonkosten van de KHLeuven bedragen bijna 85 procent van de totale werkmiddelen. Die 85 procent is ook de grens die ons door het ministerie wordt opgelegd. Volgens onze berekeningen betekent dit dat we zonder extra middelen in de komende jaren ongeveer twintig voltijdse ekwivalenten zullen moeten afdanken. Het spreekt voor zich dat zo iets tot ongerustheid leidt bij het personeel.”

BEKAAID

De minister argumenteert dat er wel inspanningen worden gedaan. Zo krijgen de hogescholen meer middelen voor onderwijsontwikkeling en de akademisering van de twee-cycli-opleidingen. Aangezien dit allemaal past in de Bolognahervormingen, vinden de hogescholen dat deze extra middelen niet kunnen gezien worden als de beloofde aanpassing van de financiering. Martens: “Bovendien staan er tegenover deze middelen ook nieuwe verplichtingen zoals het opstellen van een onderwijsontwikkelingsplan en akkreditering. Deze aanvullende middelen zijn niet eens voldoende om deze bijkomende verplichtingen te dekken.” Volgens cijfers die het departement Onderwijs zelf verspreidt, wordt in 2002 voor een scholier in het secundair onderwijs gemiddeld 6.512 euro uitgegeven, terwijl een hogeschoolstudent het met 5.948 euro moet doen. De universiteiten krijgen daarentegen 13.212 euro per student. Dat zijn grote verschillen, waar niet meteen een objectieve verklaring voor te vinden is.

Hoe kan het dat de hogescholen zo zwak staan in de onderhandelingen? “Het secundair onderwijs en de universiteiten zijn blijkbaar beter georganiseerd,” zegt Martens. “Op hun eisen gaat men sneller in.

Het niet-akademisch hoger onderwijs en het basisonderwijs zijn daarvan het slachtoffer. De minister heeft zelf ook een tijdje geleden toegegeven dat deze twee groepen er bekaaid vanaf komen.” Martens vindt de kloof met de universiteiten vreemd, omdat het uiteindelijk de bedoeling zal zijn dat bijvoorbeeld een bachelor aan een hogeschool een evenwaardig nivo moet halen als een bachelor aan de universiteit. De hogescholen krijgen ook weinig steun van hun universitaire grote broers.

Er zijn ook andere factoren die de financiële nood van de hogescholen groter maken. De minister beschouwt de tegemoetkoming in het kader van de TBS-regeling ook als een compensatie. Goed voor het personeel, maar minder goed voor de geldbeugel van de hogescholen die hierdoor meer personeelsleden met een grotere anciënniteit moeten betalen. Daarnaast moeten de hogescholen ook grote investeringen doen om de infrastructuur te verbeteren en concepten als e-learning in te voeren.

ROEPING

Professor Jef Verhoeven van het Centrum voor Onderwijsociologie (KU Leuven) stelt ook de verschillen vast: “Zeker als je de vergelijking maakt met het secundair onderwijs, is er een disproportie vast te stellen. Het spreekt toch voor zich dat een scholier in het secundair minder kost dan een student in een dure ingenieursopleiding aan de hogeschool.” Anderzijds roept Verhoeven ook op tot een reflectie over de roeping van de hogescholen: “Tot dusver hebben de hogescholen zich vooral beziggehouden met onderwijs en een beetje projektmatig onderzoek. Wanneer men dit wetenschappelijk onderzoek wil uitbreiden en hier middelen voor vraagt, dan moet men ook eisen durven stellen aan de docenten. Dat zou kunnen inhouden dat men eerst een doctoraat moet gehaald hebben.”

De Vlhora betwist de cijfers die het kabinet verspreidt en die moeten aantonen dat de middelen niet dalen: “De informatie komt uit een ministeriële nota. De onkontroleerbaarheid van de gegevens maakt dat we ons in de cijfers niet herkennen en dat op basis daarvan onmogelijk een discussie over de

financiering kan worden aangevat.” Pas wanneer er overeenstemming is bereikt over de uitgangspunten, wil de Vlhora het overleg met de minister aangaan. In de komende dagen wil de Vlhora ook de fractieleiders in het Vlaams Parlement verder inlichten over de problemen. De hogescholen zullen ook de studenten, ouders en het personeel op de hoogte stellen van de moeilijkheden. Het belooft alvast een hete winter te worden aan de hogescholen.

Thomas Leys

Kort nieuws

Ene fakbar heropent...

De fakbar van de burgies, aan de Waaiberg, is heropend. Kaffee Elixir kreeg een lichtere kleur en een nieuw plafond. Opvallend is ook het ingebouwde aquarium aan de toeg. “Elke week sterft er wel minstens één vis door het geluid van de boxen,” vertelt Jan Verstraelen, fakbarverantwoordelijke.

“We hebben een ontwerpwedstrijd uitgeschreven. Uit een tiental ingezonden plannen hebben we dan het ontwerp voor de huidige stijl gekozen.” Afgelopen dinsdag en woensdag werd er een *dj-contest* gehouden bij wijze van inhuldiging. Studenten kregen er de kans hun eerste stappen in het dj-wereldje te zetten. De winnaars mogen op Yellow Fever draaien. Piet Wagon in de categorie Drum ‘n Bass, Dan Druff in Techno en Kristof Vanden Berghe in Club kwamen eruit als winnaars.

...andere blijft dicht

Minder goed gaat het met de nieuwe fakbar van de industrieel ingenieurs. Kafee *Délibéré* in de Tiensestraat werd tijdens de verbouwingswerken gesloten. “De oorspronkelijke bedoeling was dat we verbouwingen deden die waren toegelaten,” vertelt verantwoordelijke Ward Stroobants van Industria. “Aan de achterzijde van het gebouw stond echter een scheve buitenmuur, levensgevaarlijk. We besloten om die muur gewoon opnieuw te zetten. We hadden gehoopt dat niemand er problemen over zou maken. We wisten wel dat we verkeerd bezig waren,” aldus Stroobants.

De stad Leuven kwam er echter achter. “Het kaffee is niet verzegeld, we mogen wel niet verder verbouwen. Nu is het wachten op de goedkeuring van de bouw aanvraag,” weet Ward. Tot dan moeten de kafeegangers van Industria uitwijken naar *t Plectrum*. Dat kaffee doet voorlopig dienst als interim-fakbar.

Bitsige discussie in commissie Onderwijs

In de onderwijscommissie van het Vlaams Parlement is het vorige week donderdag tot een fel debat gekomen, na vragen van Chris Vandenbroeke (N-VA) en Luc Martens (CD&V). Vandenbroeke haalde immers de petitie tegen Bologna aan die een paar weken geleden was opgestart en ondertussen reeds ondertekend werd door een tweehonderdtal Vlaamse academici. Die klagen onder meer aan dat er geen debat zou zijn geweest over de manier waarop de Bolognaverklaaring in Vlaanderen wordt geïmplementeerd. De Nieuw-Vlaamse Alliantie steunt de vraag om het Bologna proces in

Vlaanderen tijdelijk op te schorten tot wanneer er meer duidelijkheid is over een aantal facetten, zoals de studieduurverlenging en de taken van de associaties.

De andere partijen wijzen die vraag af. Luc Martens stelt zich ook vragen bij een aantal aspecten van het structuurdecreet, maar vindt de vraag tot uitstel te verregaand. In de commissie verweten vooral Gilbert Van Baelen (VLD) en Ludo Sannen (Agalev) Vandenbroeke aan conservatieve oppositie te doen. Volgens hen is er voldoende gelegenheid geweest tot debat en vertegenwoordigen de ondertekenaars van de anti-Bolognapetitie maar een zeer kleine minderheid van de academische wereld. Ook minister Marleen Vanderpoorten en Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS) hadden eerder de eisen van de petitie als voorbijgestreefd omschreven.

Nederlandse studenten staken op 12 november

Het Nederlandse kabinet mag dan wel gevallen zijn, de begroting voor het hoger onderwijs voor volgend jaar omvat nog steeds een groot besparingsplan. Hoewel bachelor-master ook in Nederland grote investeringen vergt, wil de regering de toelage voor de universiteiten beperken.

Een aantal studentenorganisaties hebben zich daarom gegroeped in het platform ‘12 november’. Op die dag wordt de onderwijsbegroting besproken. Het platform roept op tot een landelijke staking van de studenten. Ze vragen dat de studenten een dag het belang van het hoger onderwijs boven hun eigen belang zouden stellen.

De studenten hebben ook grote moeilijkheden met het plan van de regering om het mogelijk te maken dat de collegegelden gedifferentieerd worden. Dit zou inhouden dat universiteiten voor bepaalde opleidingen een hoger inschrijvingsgeld mag eisen. Volgens het platform ‘12 november’ wordt zo de deur opengezet voor de kommersialisering van het onderwijs.

Intussen rijzen ook in Vlaanderen vragen over de manier waarop met Nederland zal worden samengewerkt in het kader van een gemeenschappelijke akkreditering. Volgens het ontwerp van structuurdecreet zal een Vlaams-Nederlands instituut de kwaliteit van opleidingen in beide gebieden moeten controleren.

www.12november.nl

(jvdb, tl)

Bamatrein zit op de rails

In het academiejaar 2004-2005 zal de nieuwe bachelor-masterstructuur definitief worden ingevoerd in Vlaanderen. Met het oog daarop moeten alle bestaande opleidingen worden hervormd en kunnen ook nieuwe opleidingen worden gestart. Op de Akademische Raad van maandag 14 oktober zijn alle voorstellen van de KU Leuven doorgelicht.

De bachelor-masterhervorming, of BaMa zoals ze bekend staat, betekent een overgang van het oude 2-cycli-systeem naar een '3+ minstens 1'-systeem. Het is evenwel niet de bedoeling dat alleen de namen van de opleidingen veranderen: zo zou het bijvoorbeeld mogelijk moeten worden om met het bachelordiploma met de juiste kwalifikaties naar de arbeidsmarkt te trekken. Het is dus evident dat de bestaande opleidingen in hun huidige vorm niet allemaal geschikt zijn voor de BaMastructuur. Daarom moet de Akademische Raad, het hoogste beleidsorgaan van de universiteit, alle voorstellen van opleidingen goedkeuren.

Tot 14 oktober zat de BaMa-hervorming in fase één: de fase van de eerder konseptuele voorstellen. Op de Akademische Raad is dan voor een heel aantal opleidingen

fase twee aangebroken, voor andere begon fase één bis. De opleidingen in fase twee moeten tegen maart volgend jaar een gedetailleerd plan kunnen voorleggen, met precieze informatie over de te volgen vakken en dergelijke; fase één bis is een herkansing tegen eind november voor de voorstellen die nog niet helemaal rijp zijn.

HUMANE

Het belangrijkste nieuws uit de groep Humane Wetenschappen is waarschijnlijk de samenvoeging van de verschillende taalrichtingen: de oude kandidatuursopleidingen van Romaanse, Germaanse en Klassieke Talen zullen worden omgevormd naar de Bachelor in de Taal- en Letterkunde. Ook de andere taalkundige kandidaturen – Oude en Nabije Oosten, Arabistiek, Sinologie, Japanologie en Slavistiek – zullen worden samengevoegd tot de Bachelor in de Taal- en Regiostudies. Waarschijnlijk zullen pas in de master aparte opleidingen aangeboden worden.

De twee bestaande opleidingen Geschiedenis – enerzijds Oudheid en anderzijds Middeleeuwen, Nieuwe Tijd en Nieuwste Tijd – wilden ook een gemeenschappelijke bachelor uitbouwen, maar de plannen waren onvoldoende gekoördineerd – zo zou Oude Geschiedenis maar één masterjaar tellen en Moderne Geschiedenis

twee. Zij zullen een nieuw voorstel moeten uitwerken. Verder komen er mogelijk heel wat nieuwe advanced master bij; de Akademische Raad moet zich later nog uitspreken over de kosten en baten daarvan.

In de fakulteit Sociale Wetenschappen gaat men de andere richting uit: de bestaande kandidatuur in de Politieke en Sociale Wetenschappen zou verdwijnen en de keuze tussen Politieke Wetenschappen, Sociologie en Communicatiewetenschappen zou al in de bachelor gemaakt moeten worden. Dit plan werd echter niet goedgekeurd in zijn huidige vorm en krijgt ook een herkansing. Ook in deze fakulteit is er een rits voorstellen voor nieuwe opleidingen.

In het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte twijfelt men nog over de vorm van de master; dat moet eind november beslist worden. Enkele nieuwe opleidingen zullen worden hier ook voorgesteld, waaronder de bijzonder prestigieuze klinkende 'Lovanium Master in Ethics and Public Policy'.

Een blik op de de fakulteit Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen, leert ons dat de opleiding Handelsingenieur al vanaf de bachelor zal worden opgesplitst in Bachelor of Science in Toegepaste Economische Wetenschappen: Handelsingenieur en Bachelor of Science in de Beleidswetenschappen. Er zouden ook enkele voormalige aanvullende opleidingen indalen naar initiële master.

Grote problemen zijn er in de fakulteit Rechtsgeleerdheid: door interne discussies is men daar voor de belangrijkste richtingen niet met concrete voorstellen naar buiten kunnen komen en dringt de tijd voor een nieuw voorstel. Er is wel een opvallende nieuwigheid: er zijn plannen voor een master in Recht, Economie en Bedrijfskunde; deze opleiding zou worden georganiseerd in samenwerking met de fakulteit Economie. Ook bij Kriminologie zijn er grote plannen: er zouden zeven opleidingen komen, vier keer Kriminologie als major met een andere richting als minor, en drie keer omgekeerd, maar ook dat voorstel is nog niet definitief.

EKSAKTE

Wat opvalt in de groep Eksakte Wetenschappen – met name in de fakulteit Wetenschappen – is dat elke opleiding een studieduurverlenging van vier naar vijf jaar heeft aangevraagd. Er is ook een voorstel voor nieuwe master in de nanowetenschap en er is een advies om een aantal bachelors

– scheikunde, biologie en biochemie – samen te voegen of minstens intensief te laten samenwerken.

Een belangrijke verandering situeert zich in de fakulteit Toegepaste Wetenschappen: de opleiding Burgerlijk Ingenieur zal vanaf de bachelor gesplitst worden in maar liefst zeven verschillende opleidingen, met weliswaar een grote gemeenschappelijke basis. Voor een aantal master- en advanced master-opleidingen vraagt de academische overheid dat de fakulteit nauwer zou samenwerken met de fakulteit Landbouwkundige en Toegepaste Biologische Wetenschappen, alsook met de fakulteit Wetenschappen.

BIOMEDISCHE

Ook in de groep Biomedische Wetenschappen zijn er aanvragen voor studieduurverlenging. In de fakulteit Geneeskunde vraagt men dat de opleidingen Logopedie en Audiologie en Biomedische Wetenschappen voortaan een jaartje langer zouden duren.

De opleiding Apotheker zal de grootste veranderingen ondergaan: waar er vroeger één gediversifieerde opleiding bestond, zullen in de toekomst drie verschillende masters komen: de master of Science in Farmaceutische Zorg, de master of Science in Geneesmiddelenontwikkeling en -analyse en de master in Farmaceutische Wetenschappen.

KORTRIJK

Hét probleem voor de Kulak is dat het nog niet zeker is of ze, met de middelen die er zijn, wel een derde bachelorsjaar kan inrichten. De afdeling van de KU Leuven in Kortrijk heeft echter wel vorige week van de minister de toezegging gekregen dat ze bevoegdheid voor het derde bachelorjaar krijgen. Ook het feit dat de Kortrijkse studenten automatisch naar de KU Leuven moeten kunnen doorstromen zorgt ervoor dat de voorstellen vanuit de Kulak eerder afwachtend moeten zijn.

Met het beoordelen van de tweehonderdvijftig voorstellen heeft de Akademische Raad een belangrijke stap gezet in het proces van de BaMa-hervorming. Het is nu afwachten of het echt zal eindigen met meer dan een vestzakbroekzak-operatie.

Ellen Permentier

(ingezonden mededeling)

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) organiseert in samenwerking met LOKO-Kringraad:

een verhelderende lezing over het
**structuurdecreet
hoger onderwijs**

De Bolognaverklaring, bachelor-master, associaties, kwaliteitszorg en accreditering... Wat betekent het allemaal, welk effect zal het hebben op de studenten in het Vlaams hoger onderwijs?

Wanneer? Dinsdag 29 oktober 2002, om 20u
Waar? MSI 00.28 (faculteit Letteren, Erasmusplein 2)

Iedereen welkom!

Toegang gratis

Babes lokken studenten

Fet academiejaar is nu volop aan de gang. Meteen duiken ook de aankondigingen van fuiven en TD's in het straatbeeld op. Zoals elk jaar zijn ook de beeldmooie babes op de posters te zien. Studenten lokken of gewoon geen tijd gehad om een originele affiche te maken?

Met het verschijnen van de halfnaakte dames is er vaak kritiek te horen. Vooral dan aan de zijde van de vrouw. Het lijkt inderdaad wel enigszins goedkoop. Een halfnaakte vrouw trekt immers beter de aandacht. Het is zelfs niet denkbeeldig dat bepaalde mannen hogere verwachtingen gaan koesteren van een fuif die op die manier wordt bekendgemaakt. De getroffen presidia zien echter geen graten in de affiches. De student in de straat al iets minder.

SAUNA

"Het is een traditie, al van toen ik in de eerste kandidatuur zat," legt posterverantwoordelijke Kirsten Van den Borne van Farma uit. Farma werkt vrijwel steeds met vrouwvolk op de affiches. Bij Farma zitten in verhouding veel meer vrouwen dan mannen. Het gerucht doet de ronde dat het vrouwvolk niet van straat zou geraken. Dus waarom dan geen mannen lokken met goeduitziende babes?

"Er zitten inderdaad veel vrouwen bij Farma, doch dat is niet de reden," aldus Van den Borne.

Volgens een ander gerucht is de vrouw op de poster een studente farmacie die zich gewillig laat fotograferen. "Neen, weer mis, we halen ze van internet af," beweert de posterverantwoordelijke. Van den Borne is naar eigen zeggen niet van plan in de toekomst zelf te poseren.

Preses Mattias Pelgrims van Farma is dat idee meer genegen. "Bij ons zitten er ongeveer tachtig jongens en vierhonderd vijftig vrouwen," weet de preses. "Elk jaar is er het voorstel om hiervoor een vrouw van Farma te nemen, maar tot nu toe staan die vrouwen er te kritisch tegenover," betreurt Pelgrims. "Er wordt wel aan gewerkt om een echte vrouw voor de poster te nemen," voegt hij er aan toe.

Preses Pelgrims geeft schoorvoetend toe dat het lokken van volk ook een rol speelt: "Dat gerucht klopt een heel klein beetje."

"Ik voel mij als vrouw niet geraakt"

Goedkoop vindt hij het zeker niet. "Het moet kunnen in deze tijd. Ook in de sauna, in het zwembad en zelfs op straat zie je dergelijke vrouwen." Zowel de preses als de posterverantwoordelijke wijzen met de vinger naar Ekonomika en Apolloon. "Zij doen het ook," klinkt het.

TABOE

Dan maar eens gaan aanbellen bij Apolloon. Bruno Keyngnaert van Apolloon: "Wij zijn er inderdaad reeds vele jaren mee bezig. Dit jaar hebben we *de babes* nog niet gebruikt. We hebben het idee zeker niet afgekeken van Farma of Ekonomika," beweert Keyngnaert.

Ook bij Apolloon geen studentes op de affiches. "We halen de foto's af van internet. Het zijn meestal modellen of bekende Vlamingen," weet Keyngnaert. "Veel mensen verzamelen ze. We zijn dit jaar wel overgestapt naar ludiekere foto's (*dit jaar gebruikt Apolloon cartoonfiguren op de affiches, jvbd*). Waarom dergelijke foto's gebruikt worden? Ik weet het niet. Ik denk niet dat er een strategie achter zit," beweert Bruno Keyngnaert. Ook hier is men niet bereid om toe te geven dat alles draait rond het lokken van

volk. Keyngnaert geeft wel toe dat "de foto's opvallen."

Volgens Apolloon is het afdrukken van de dames op de posters zeker niet seksistisch. "Laat ons eerlijk zijn. Er zijn veel ergere dingen. Kijk maar naar tv. We zijn zeker van plan om in de toekomst nog dergelijke foto's te gebruiken. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de aankondiging van een *beach party*. We zullen zeker niet twijfelen in het gebruik van een dergelijke foto." Naakte vrouwen blijft voorlopig wel taboe: "Nooit gedaan en ik denk niet dat het ooit zal gebeuren," besluit Bruno Keyngnaert van Apolloon.

Bij Ekonomika luidt dezelfde klok. "Wij gebruiken inderdaad halfnaakte vrouwen op de posters. Het is een traditie, al minstens vijf jaar," weet vice-preses Stefaan Dekorte. "Ik zou bij God niet weten van wie het idee komt. Het zijn wel mooie affiches. Maar ze worden zeker niet gebruikt om mannen te lokken."

Bij Ekonomika heeft men wel al een ontevreden vrouw over de vloer gehad. "Wij hebben één vrouw gehad die er niet mee akkoord was. Geen studente, weliswaar. We hebben haar van antwoord gediend." Vanwaar de foto's worden gehaald, is voor de vice-preses vooralsnog een raadsel.

FERM

De studenten zelf liggen niet echt wakker van de afficheperikelen. Bij sommigen heerst er wel enige wrevel.

"Van mij mag het, geen enkel probleem," vindt Martine Piessens, eerstejaarsstudente Kunstwetenschappen. "Ik denk dat het een goed middel is om volk naar de fuiven te lokken. Hoe mooier de foto, hoe beter de fuif misschien?" Piessens vindt het opzet wel enigszins seksistisch. "Maar het is een cliché om daarover te zeuren."

Sarah De Bruyn (eerste licentie criminologie) vindt dergelijke foto's nodeloos. "Het lijkt er op dat men zo mensen wil lokken. Tenslotte gaan er op die fuiven toch geen halfnaakte vrouwen staan dansen?" aldus De Bruyn. "Ik voel mij als vrouw wel niet geraakt. Ze doen maar. Ik ga het mij niet aantrekken. Minder naakt zou wel mogen."

Student Sepp Van der Veken heeft er helemaal geen problemen mee. "Ik sta er redelijk neutraal tegenover. Het zijn zeer knappe posters en *ferme* vrouwen. Het is knap maar heeft het nog veel effect na al die jaren?" vraagt de student communicatiewetenschappen zich af. "Een gekleurde affiche zou nog sneller de aandacht op de vrouw richten." Hij zou zich naar eigen zeggen niet laten leiden bij de keuze van fuiven door de vrouw op de affiche. "Maar ik kan mij wel goed inbeelden dat het vooral de aandacht bij jongens trekt die de eerste keer in Leuven zitten," besluit de tweedekanner lakoniek.

Jeroen Van den Bossche

foto's: Xavier Kruth

Dagboek uit Ierland

Mijn eerste indrukken bij mijn aankomst in Ierland waren: ongelooflijk vriendelijke mensen die veel minder opgejaagd leven dan wij, heel veel groen en een prachtige natuur. De huisjes hebben ook allemaal verschillende kleuren!

Galway is een heel gezellig stadje aan de oceaan, met veel riviertjes en kanaaltjes en een kleurrijk centrum met altijd wel muzikanten in de winkelstraten, en 's avonds is het natuurlijk gezelligheid troef in de talrijke pubs. Het vroege sluitingsuur en de dure prijzen (vier euro voor een Stella, Guinness is wat goedkoper, maar vind ik persoonlijk niet te drinken) wegen niet op tegen de ambiance en de live-muziek.

Wat de studies betreft, ik studeer hier Political Sciences in de Faculty of Arts. We beleven hier het echte kampusleven zoals in de Amerikaanse films op teevee: het is hier dagelijks een gezellige drukte. Het onderwijssysteem is heel anders dan in Leuven: we hebben les in kleine groepen met veel meer interactie tussen de studenten en ook de afstand prof-student is hier veel kleiner dan in Leuven.

Er zijn hier geen studentenverenigingen van aparte fakulteiten, maar wel *clubs and societies*, van de kayakclub tot de Human Rights Society en natuurlijk de International Student Society, die wekelijks samenkomt in een pub en trips organiseert. Het is echt leuk en verrijkend zoveel verschillende nieuwe mensen te leren kennen, van New York tot Botswana, cultuurverschillen en gewoontes te bespreken, en toch te merken hoe gelijkelijk je eigenlijk wel bent!

Wat de clichés over Ierland betreft: hier lopen inderdaad veel schapen. Het weer is hier niet te vatten: september was absoluut een zomermaand, oktober vooral 'regenboogweer'; de befaamde regenbuien zijn steeds kort en krachtig. Aan het feit dat ze hier links rijden ben ik nog steeds niet gewend, ik kijk steevast de verkeerde kant uit bij het oversteken.

Ik heb alvast mijn hart verloren aan Ierland, en heb me hier nog geen moment verveeld. De tijd vliegt veel te snel en ik beleef hier een fantastische ervaring die ik iedereen zou willen aanraden!

Saartje Boutsen

Winkels, pleeggezinnen en zoete aardappelen

Cirque Thematique strijkt dinsdag 22 oktober neer aan Alma 2. Het wordt geen vertoning met clowns en tijgers, maar een informatie-act van studenten die hun kot zien als iets meer dan een slaap- en studie-ruimte. De bewoners van de Leuvense themahuizen plaatsen zichzelf in de kijker om de studenten te informeren en warm te maken voor deze vorm van samenleven.

In Louvain-la-Neuve bestaan er al themahuizen sinds 1972. Daar stimuleren de Kots-à-projets de animatie en de aantrekkingskracht van de afgelegen universiteitskampus. Ook in Leuven zijn er al jaren dergelijke groepen actief, maar pas in 1997 werden er een aantal gegroepeerd onder de naam 'themahuizen'. Dit gebeurde op initiatief van Sociale Raad, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. Ondertussen heeft Depo, het centrum voor wooncultuur, milieu en mobiliteit, de coördinatie van de themahuizen overgenomen.

Als themahuis werk je een volledig academiejaar rond een bepaald thema. En welke thema's komen zoal aan bod? Tot op heden kenden de thema's 'geloof in de stad', 'voeding' en 'eerlijke handel' succes. Zo waren er ook al voorstellen om een themahuis te starten rond 'Student Aid' of rond 'sport'. Het belangrijkste probleem waarmee Depo te kampen heeft, is het vinden van geschikte lokaties. In eerste instantie vonden nieuwe themahuizen vooral onderdak in universitaire residenties, maar meer en meer wordt ook gezocht in de privee-sektor, waar een heel klein aanbod bestaat van gemeenschapshuizen.

STARTDAG

Dit academiejaar coördineert Depo drie themahuizen: Cocoyam, Oikonde en Lisanga. Hun startdag 'Cirque Thematique' heeft als belangrijkste doelstelling de werking rond themahuizen wat bekender te maken, de themahuizen zelf in de kijker te plaatsen en ook de groep geïnteresseerden te vergroten naar volgend jaar toe. Tussen 12 en 14u worden de themahuizen voorgesteld in Alma 2 en kan je hen daar vinden op enkele infostands. Om 19u kan je bij Cocoyam terecht voor een etentje, klaargemaakt met verse biologisch geteelde groenten en daarna is er nog een filmavond georganiseerd door Oikonde, met hapjes en drankjes van het themahuis Lisanga.

COCOYAM

Cocoyam werkt rond het thema duurzame landbouw. Vier bio-ingenieurs startten het project vorig jaar in de Redingenstraat en zetten het dit jaar verder, met meer studenten en op een andere lokatie. Waarom kozen ze voor de bizarre naam 'Cocoyam'? Hannelore: "We zochten naar een tof klinkende naam, die toch wat met het thema te maken had. En in een van andere les ontdekten we de 'cocoyam', een soort zoete aardappel die in Afrika gekweekt wordt."

Dit themahuis werkt als een echt verdeelpunt van biovoeding voor studenten. Wie geïnteresseerd is in biologische groentjes kan zijn e-mailadres doorgeven aan Cocoyam. Daarna ontvang je per mail het aanbod van de boer uit Rotselaar. Voor donderdag stuur je dan de bestelling door en iedere dinsdag kan je je bestelling bij Cocoyam afhalen.

Daarnaast staat hun huisje in de Vlamingenstraat elke week open voor iedereen die vers en duurzaam wil eten. De volkskeuken is open iedere dinsdag vanaf 19u en iedereen kan dan voor het democratische prijsje van 2,5 euro aanschuiven voor een biologisch verantwoorde maaltijd en voor een gezellige babbel bij de open haard. Dit jaar is het ook hun bedoeling om samen te

werken met enkele andere organisaties zoals IAAS en de werkgroep Wervel, om zo enkele debatten of filmavonden te organiseren.

OIKONDE

Themahuis Oikonde herbergt vijf entoesiastelingen, drie werkenden en twee studenten, die samen rond het thema zorgzame samenleving willen werken. Het themahuis werd opgericht vanuit Oikonde, een verpleegzorgdienst voor mindervaliden. Maandelijks wordt er een vergadering georganiseerd zodat het huis kan opgevolgd worden door Oikonde.

"Dat is wel goed," zegt Maarten. "Je moet immers in een thema groeien, je moet ontdekken hoe je er zelf tegenover staat. De engagementen vragen veel inspanning, dan is het goed dat je ondersteuning krijgt." Het themahuis organiseert twee soorten activiteiten. Zelf gaan ze mensen opzoeken, nodigen een pleeggezin uit of bezoeken een beschutte werkplaats. Naar andere studenten toe worden er filmavonden, debatten of eens een toneel georganiseerd.

Deze activiteiten dienen vooral ter bekendmaking. "Wij zijn eigenlijk de brug tussen Oikonde en de studenten," zegt Karolien, "maar het thema kan uitgebreid worden." Maarten bevestigt dit: "Er zijn zoveel mensen die hulp kunnen gebruiken. We kunnen ons ook richten naar kansarmen of waarom niet holebi's. We willen graag andere studenten sensibiliseren voor vrijwilligerswerk of verpleegzorg."

Volgens de bewoners ga je automatisch zelf zorgen voor andere mensen. Het is ook een vereiste die gesteld wordt, voor je een stekje in het huis krijgt. "We willen zeker en vast dat het klikt," vertelt Karolien, "en daarnaast dat je je wil inzetten voor het thema. We zijn ten slotte een gemeenschapshuis met een belangrijk thema." Hoe belangrijk het voor hen is spreekt uit hun entoesiasme. "Je gaat zelf ook naar mensen toe met een handicap, niet als activiteit, maar uit ideologie." Buiten het thema willen ze vooral een thuis creëren, samen koken, uitgaan of op weekend zijn zullen dan ook zeker op hun agenda komen te staan.

LISANGA

In Lisanga engageren negen mensen zich rond het thema eerlijke handel. Praktisch betekent dit dat ze hun eigen wereldwinkeltje uitbaten, waar je alle dagen terecht kan voor alle producten die je ook in een normale Oxfam-winkel vindt. Vijf procent van de opbrengst wordt jaarlijks uitbesteed aan een goed project, gekozen door min of meer bekenden. Vorig jaar ging het geld naar een project in Brazilië.

"Het is leuk je te engageren voor de Wereldwinkel," zegt Maarten. "Het is het minste wat je kan doen om bij te dragen tot een meer rechtvaardige wereld." Ook Begga vindt de solidariteit belangrijk. "Het is wel jammer dat we zo weinig bekend zijn. Maar als we aan de ramen mogen afficheren, zal daar wel wat in veranderen."

Buiten het sociale engagement is het gemeenschapsleven een belangrijke pijler van het themahuis. Samen koken, gezellige avondactiviteiten en een kotweekend, is een bewijs voor hun entoesiasme voor het 'andere kotleven'.

**Caroline Sabbe
Hanne Vermeiren**

Themahuizen:
<http://www.kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/depot/themahuis.htm>

Biologische groenten: cocoyam@iaas.be

TEOLOOG EN FILOSOOF OVER GELOOF EN ONGELOOF

God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?

Op dinsdagavond 15 oktober organiseerde de Universitaire Parochie een debatavond waar geloof en ongelooft geen harde konfrontatie met elkaar aangingen, maar waarbij twee eminente denkers, de Leuvense teoloog Peter Schmidt en de Gentse ethicus Etienne Vermeersch, een niet louter rationeel gesprek met elkaar aangingen.

Peter Schmidt gaf al vlug aan dat geloofsverwoordingen de realiteit niet vatten. God is voor hem geen object van kennis, hij wéét niet of God al dan niet bestaat. De onmogelijkheid van explicite implicite echter niet dat een gesprek onmogelijk is. Gelovigen moeten volgens deze teoloog over God spreken, zelfs al zal men dan op de armoede van de taal stuiten.

Om dan met de woorden van Meister Eckhart te besluiten dat God 'niets' is. Alle taal over God verwijst immers naar de mens en de wereld waarin de mens leeft. Geloven is dan een fundamenteel vertrouwen. "Ik lijd aan het lijden en de lelijkheid in de wereld," de Golgotha-kreet die Leo Apostel, Schmidt's vriend, slaakte, is voor Schmidt geen reden voor de opschorting van de zinvolheid van de werkelijkheid. Al ontkent Schmidt de zinloosheid van het lijden helemaal niet, integendeel.

Etienne Vermeersch is het volmondig met Peter Schmidt eens, behalve over de zinvolheid van de werkelijkheid. Als atëist heeft hij geen God nodig om zijn leven zin te geven. De werkelijkheid is goed noch slecht. Het enige dat over de werkelijkheid gezegd kan worden is dat de werkelijkheid 'is'. Zij trekt zich niet van de mens aan en is dus intrinsiek zinledig. Die zin geeft hij er zélf aan.

PLETTER

Vermeersch merkte op dat Schmidt het in zijn betoog niet had over onsterfelijkheid, terwijl onsterfelijkheid samenhangt met zin. Volgens Schmidt loopt God echter niet te pletter op de dood, de dood is niet het einde van de scheppingsrelatie met God. Hij verduidelijkt en nuanceerde deze uitspraak door erop te wijzen dat het 'hier-na-maals' niet wordt toegevoegd aan het historisch bestaan van een mens, maar dat is helemaal niet gelijk aan Sartre's Néant.

Deze, voor sommigen té antropocentrische, konversatie leverde in ieder geval stof genoeg om persoonlijk uit te diepen of om met anderen uit te vechten. De hamvraag werd natuurlijk reeds eeuwen geleden gesteld door Leibniz toen hij schreef: "Waarom is er iets, en niet veeleer niet?" Het antwoord kennen we tot nu toe nog niet, maar u, beste lezer, weet het misschien.

Yves Stox

KATERN: STUDEREN EN WERKEN

BART: NOODZAAK

Moe op zondagavond

Bart, die liever anoniem wil blijven, is wat geld betreft volledig op zichzelf aangewezen. Niet alleen zijn studies maar ook zijn kot, kledij, eten en drinken – kortweg alles – betaalt hij door in het weekend nachtwerk te verrichten bij een industriële reinigingsfirma. Daarnaast tapt hij op zaterdagavond enkele uren in een kafee.

Aan zelfrelativering ontbreekt het hem gelukkig nog niet. "En wat brengt dat op voor mij?" was dan ook zijn eerste reactie toen we hem om een interview verzochten.

Na enkele weinig succesvolle jaren aan de KU Leuven ruilde Bart zijn studies Toegepaste Economische Wetenschappen in voor een richting aan de Economische Hogeschool te Brussel. Ook hier had hij het echter moeilijk om het hoofd boven water te houden met als gevolg dat hij momenteel zijn tweede kandidatuur grotendeels moet bissen. Voor zijn ouders waren er ondertussen voldoende redenen om de geldkraan toe te draaien. Een harde maar ook voor Bart logische beslissing.

ZAK

Bart: «Ik vond het niet meer dan normaal. Dit is immers al de derde maal dat ik niet geslaagd ben. Twee jaar heb ik voor een groot deel zelf gefinancierd en nu, de derde keer, moet ik alles uit eigen zak betalen. Aanvankelijk kon ik nog terugvallen op spaargeld en mijn ouders. Nu wil ik niet meer aan mijn spaargeld komen, maar gewoon alles zelf verdienen. Ik neem het niet graag meer van mijn spaargeld.»

Veto: Had je veel moeilijkheden om werk te vinden?

Bart: «Ik mocht gaan werken waar ik een vakantiejob had gedaan. Voor de rest heb ik

niet veel gevonden. Het is niet zo dat je veel keus hebt om te werken in het weekend. Zo makkelijk gaat dat niet. Voor tappen in een kafee ligt het anders. Reeds in het derde kafee waar ik solliciteerde, kon ik starten. Maar met tappen alleen kom ik er niet.»

Veto: In hoeverre was je op de hoogte over de wetgeving? En waar haalde je die informatie?

Bart: «Ik wist al heel wat van vroeger. Zo mag je in de vakantie iets van een 2.000 euro verdienen en ik denk, tijdens het jaar, iets van een 5.000 euro. Dan krijg je nog steeds kindergeld en blijf je ten laste. Maar ik weet niet juist hoe dat zit met kindergeld. Voor mij heeft dat weinig belang want mijn ouders hebben zowieso geen recht op kindergeld meer. Vooral bij het interimkantoor kreeg ik informatie over de wettelijke aspecten.»

PINTJE

Veto: Hoe verloopt momenteel de combinatie studeren en werken?

Bart: «Dat is nog wat vroeg om te zeggen maar het valt me wel zwaar. In het weekend moet je niets anders doen dan werken waardoor je heel moe bent als je zondags in Leuven aankomt. Ik hoop natuurlijk dat het gaat lukken. We zullen zien in januari.»

Veto: Is je visie op het studentenleven nu gewijzigd? Denk je bijvoorbeeld twee keer na vooraleer je een pint bestelt?

Bart: «Nee, bij mij niet. Ik regel het zo: Met het nachtwerk betaal ik mijn kot en studies, terwijl het geld dat ik ontvang door te tappen enkel voor eten en drinken dient. Ik moet er wel voor zorgen dat ik elke week toekom. Geld afhalen zit er niet in.»

Dieter Vandenbroucke

PETER: ZAKGELD

Teorie en praktijk

Peter is al afgestudeerd als gegradueerd psychiatisch verpleegkundige. Nu studeert hij nog verder en zit ondertussen in zijn eerste licentie medisch-sociale wetenschappen aan de fakulteit geneeskunde. Dit jaar zit hij ook in het presidium van zijn kring Medisoc waar hij internetverantwoordelijke is.

Veto: Wat voor werk doe je precies?

Peter: «Ik werk nu al mijn tweede jaar als psychiatisch verpleegkundige op een opnameafdeling in het Universitair Centrum St. Jozef te Kortenberg. Op deze verpleegeenheid komen mensen met verschillende psychiatische aandoeningen terecht, die dan door een verpleegkundig team gedurende een bepaalde periode geobserveerd worden.»

Veto: Hoe combineer je je studies en het werken? Wat is het belangrijkste?

Peter: «Ik heb een vast kontrakt van 48% wat betekent dat ik iets minder dan tachtig uur per maand werk. Konkreet werk ik elke dag ongeveer vier uur. Meestal van half negen tot half een 's middags. Soms heb ik een namiddagshift en moet ik werken van half een tot half vijf. Ook moet ik één weekend op twee werken.»

«Ruim een maand op voorhand weet ik mijn werkuren, die zijn vaak heel afwisselend, wat tipisch is in de gezondheidszorg. Het belangrijkste voor mij is om een goede planning te maken zodat ik mijn werk en mijn lessen met elkaar kan combineren. Ook heb ik een hoofdverpleegkundige die enorm veel rekening houdt met mijn situatie. Op woensdag heb ik praktisch een ganse dag les, dan ga ik die dag niet werken en op vrijdag dan wat langer. Op de eerste plaats ben ik nog student en is het werken bijzaak, het is dan ook logisch dat mijn studies altijd op de eerste plaats komen.»

Veto: Waarom werk je en studeer je tegelijk?

Peter: «Ik heb al een diploma en daar maak ik graag gebruik van. Vooral is het heel aangenaam als ik werk dat ik ook aardig wat zakgeld verdient. Zo kan ik mijn auto betalen, mijn kot betalen en wat sparen. Eigenlijk leef ik financieel onafhankelijk van thuis. Uiteindelijk werk ik vooral voor de ervaring die ik daarmee opdoe. Deze is zeer verrijkend en zorgt ook wel voor een leuke afwisseling tussen het studeren en het werken.»

Veto: Welke reacties krijg je van profen, familie of collega's in de les?

Peter: «Ten eerste zijn mijn ouders en vrienden heel fier op mij omdat het mij vorig jaar gelukt is om mijn studies te combineren met mijn werk én toch nog geslaagd te zijn voor mijn enige kandidatuur. Binnen medisch-sociale wetenschappen ben ik niet de enige student die studeert en probeert om ook wat te werken. Ik weet dat sommige van onze profen ons hierin steunen. Dit is een heel nuttige wisselwerking tussen de praktijk en de theorie. Mijn werkervaring kan ik toepassen in de colleges en omgekeerd. De abstracte theoretische kennis kan ik toetsen in de realiteit. Ik weet ook dat werken-studeren andere studenten afschrikt, omdat ze schrik hebben dat ze hun studies zouden verwaarlozen.»

Veto: Hou je ook nog voldoende vrije tijd over voor jezelf en om te studeren?

Peter: «Natuurlijk heb ik wel wat minder vrije tijd dan mijn collega-studenten. Ik kan niet aan alle fuiven deelnemen, omdat ik 's anderdaags moet werken. Aan de andere kant krijg ik wel veel voldoening van het werken. Ik werk ongeveer twintig uur per week en heb ongeveer veertien uur les per week. Een eenvoudig rekensommetje leert dat ik dus nog genoeg tijd heb om te studeren, om uit te gaan of om mij bijvoorbeeld bezig te houden met het presidium van Medisoc.»

Kris Malefason

In een notendop: de wettelijke bepalingen die gelden bij een studentenjob

Waarschijnlijk zit je wel met een aantal vraagtekens in verband met studentenarbeid. Hieronder vind je een antwoord op de meest gestelde vragen.

Mag je het hele jaar door werken als student?

Ja. Een student mag zowel tijdens de vakantieperiodes als het academiejaar werken.

Moet je met een kontrakt werken?

Het is sterk aan te raden dat je met een kontrakt werkt. Zo heb je bij mogelijke problemen toch het bewijs van je tewerkstelling in handen. Ten laatste op het ogenblik dat je begint te werken moet je je kontrakt getekend hebben. Als je je ingeschreven hebt bij een interimkantoor zijn zij je werkgever en moet je bij hen je kontrakt tekenen. Het interimkantoor treedt als het ware op als tussenpersoon tussen jou en het bedrijf waar je werkt. Indien je zelf een job hebt gezocht moet je jouw kontrakt rechtstreeks met je werkgever regelen.

Hoeveel uur mag je per dag werken?

Het wettelijke maximum is vastgesteld op 11 uur per dag.

Heb je nog recht op kinderbijslag?

Tot je 25ste verjaardag heb je recht op kinderbijslag. Let er wel op dat je werkt met een studentenkontrakt. Als je werkt met een ander kontrakt (bijvoorbeeld een bediendenkontrakt), behoud je enkel de kinderbijslag als je kan bewijzen dat je minder dan 80 uren presteert per maand.

Wat met overuren?

Enkel indien er een dringende reden is mag je overuren kloppen. Overuren worden extra betaald: 50% extra op gewone werkdagen, 100% extra op zon- en feestdagen.

Hoeveel mag je verdienen?

Er bestaat niet zoiets als een "jobstudentenloon". Je hebt recht op hetzelfde loon als een gewone werknemer met dezelfde functie.

Hoe zit het met de belastingen?

Laten we uitgaan van een doorsnee gezin met 2 gehuwde ouders. Zolang je nog thuis woont, ben je fiscaal ten laste van je ouders als je bruto niet meer verdient dan **2512,50 EUR** per jaar. Als je meer verdient ben je niet meer fiscaal ten laste van je ouders en kan dit voor je ouders leiden tot een belastingverhoging. Vanaf een bruto jaarloon van **6850 EUR** moet je ook zelf belastingen gaan betalen.

Hoe beëindig je een werkovereenkomst?

Het kontrakt dat je getekend hebt, eindigt normaal op de vermelde einddatum. Indien je om één of andere reden vroeger een einde wil maken aan je overeenkomst, moet je je opzeg geven. Dit doe je best schriftelijk, liefst per aangetekend schrijven, ofwel geef je de werkgever persoonlijk een exemplaar af waarbij hij tekent voor ontvangst.

Hoelang duurt je opzegtermijn?

De opzegtermijn hangt af van wie de opzeggende partij is. Als jij je opzeg geeft bij een kontrakt van minder dan één maand dan bedraagt je opzegtermijn één dag. Ontslaat je werkgever jou dan bedraagt je opzegtermijn drie dagen.

Als je een kontrakt hebt van meer dan één maand en jij wilt een einde maken aan de overeenkomst moet je rekenen op een opzegtermijn van drie dagen, ontslaat je werkgever jou heb je een opzegtermijn van zeven dagen.

Annick Lories

Wie nog met vragen zit, kan terecht bij de Juridische dienst of de Jobdienst van de KU Leuven.

Ben je op zoek naar een studentenjob of zit je gewoon met een aantal vragen, dan kan je altijd terecht bij de Jobdienst. Dit kan elke werkdag tussen 14 en 17 uur of na afspraak. Via de site van de jobdienst (www.kuleuven.ac.be/jobstudent) kan je inschrijven en online de jobdatabase raadplegen. Ook ad valvas in het Van Dalecollege vind je een dagelijks bijgewerkt aanbod aan studentenjobs. Waar? Van Dalecollege, Naamsestraat 80 www.kuleuven.ac.be/jobstudent

INTERVIEW MET ANN DEMEULEMEESTER, ALGEMEEN SEKRETARIS ACW

“Levenslang leren boort een nieuw potentieel aan”

De hervormingen in het kader van het Bologna-akkoord zullen ook hun gevolgen hebben voor de combinatie werken-studeren. Het konsept waarbij men studeert terwijl men jong is en daarna op de arbeidsmarkt komt, zal binnenkort achterhaald zijn. Aangezien kennis steeds sneller veroudert, zullen mensen vaker moeten bijleren tijdens hun werkleven, en ook werk en andere ervaringen dan de behaalde diploma's zullen in de toekomst meetellen in het leertraject van een persoon.

Veto trok naar Ann Demeulemeester, de grootste pleitbezorgster van het 'levenslang leren' in Vlaanderen en algemeen sekretaris van het ACW, de koepel van kristelijke werknemersorganisaties, en vroeg haar om haar visie uiteen te zetten.

Ann Demeulemeester: «Er is door verschillende mensen aangebracht dat Bologna ook een aanzwengeleffect kan hebben in het vernieuwen van het hoger onderwijs; je kunt het gaan bekijken vanuit een andere benadering, namelijk het levenslang leren. Wie het begrip levenslang leren introduceert, introduceert ook een heel nieuwe kijk op de studentengroep, of de doelgroep van het hoger onderwijs. Het is van daaruit dat we in de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) beslist hebben om bij het starten van de opvolging van Bologna een werkgroep op te richten die zich specifiek zou bezig houden met nieuwe doelgroepen in het hoger onderwijs.»

«Ik heb die werkgroep voorgezeten, de werkzaamheden zijn nu afgerond. We hebben een aanbeveling uitgeschreven, waarin het konsept van levenslang leren centraal staat. Van daaruit bekijken we hoe het hoger onderwijs er dan zou moeten uitzien. We komen dan bij het verhaal van flexibilisering terecht, trajectbegeleiding, en het voorzien van allerlei andere soorten trajecten in het hoger onderwijs, om al die soorten doelgroepen te kunnen opvangen.»

Veto: Hoe definieer je het konsept 'levenslang leren'?

Demeulemeester: «Levenslang leren is niet alleen leren in de lengte van dagen, het is vooral ook leren in de breedte. Het wil eigenlijk zeggen dat leren een onderdeel

“Leren gaat een onderdeel worden van alle levensdomeinen”

gaat worden van alle levensdomeinen. Je gaat gedurende je hele levensloop, en door alle dingen die je doet, voortdurend aan het leren zijn. Het is eigenlijk het doorsijpelen van leren in alles. Dat betekent ook dat je nieuwe manieren moet vinden om die leerervaringen te gaan benoemen, te gaan erkennen en te integreren in je leertraject.»

«Als mensen hun basisopleiding genoten hebben en gaan werken, stoppen ze met studeren. Intussen stoppen ze echter niet met leren. Ze doen heel wat ervaring op tijdens hun werk. Op een bepaald moment willen ze terug bijstuderen, zich specialiseren of een nieuwe opleiding volgen. Dan moet je iets vinden voor het erkennen van de competenties die men verworven of geleerd heeft in al die andere

domeinen van het leven. Dat is in de eerste plaats uiteraard het werk, maar dat kan ook zijn: vrijwilligerswerk, activiteiten in je vrije tijd, thuis, in je relatie. Een concreet voorbeeld hiervan kan je toepassen op studenten tijdens hun studies. Studenten die zich bijvoorbeeld inzetten voor de studentenbeweging, die actief zijn in participatieorganen, die meewerken aan Veto, die zou je daarvoor ook studiepunten kunnen geven. Die zou je bij wijze van spreken voor bepaalde activiteiten kunnen vrijstellen, of dit in elk geval mee laten wegen in hun loopbaan. Dat is allemaal nuttige ervaring.»

Veto: Het gaat dus niet noodzakelijk om mensen die nog extra opleiding volgen?

Demeulemeester: «Meer nog dan vroeger veroudert de kennis veel te snel, en zowel vanuit hun professionele als vanuit hun privee-situatie zullen mensen nood hebben om nieuwe opleidingen en onderwijs te volgen. In die zin is levenslang leren zeer breed. Het omvat het vroegere permanent leren — ik ga na mijn basisopleiding terugkeren voor een specialisatie, voor een bijscholing, voor een aanvullende opleiding — maar het is ook gericht naar mensen die bijvoorbeeld geen basisopleiding genoten hebben, en die dan pas de stap zetten naar het hoger onderwijs. Dat zijn dan de tweede-kans studenten, voor sommigen misschien de derde kans. Daar zullen nogal wat werkstudenten tussen zitten. Ook denken we dat er in de bachelor-masterstructuur (BaMa) meer mensen van de bachelor naar de master gaan doorstromen, maar dan waarschijnlijk met een tussenstop. In de Angelsaksische landen zie je dat men op latere leeftijd instapt in de master, dus nadat men al gewerkt heeft.»

«In Finland heeft 70% van de bevolking hoger onderwijs beëindigd. Hier zitten we tussen de 50 en de 60%. Ik ga ervan uit dat we even competent zijn als de Finnen, dus dat we zeker nog mensen kunnen binnenhalen in het hoger onderwijs, maar dan op latere leeftijd, en dan wat mij betreft liefst volgens die formules van werken-leren. Het is niet of-of, maar in die formule van werken-leren zit er weer een nieuw potentieel om aan te boren. Maar dan moet het hoger onderwijs wel aangepast worden.»

VERWIJZEN

Veto: Vandaar het pleidooi van het ACW voor een creditsysteem, een alternatief voor het leren in vaste jaren, waarbij men aan de hand van studiepunten zelf zijn jaar kan samenstellen?

Demeulemeester: «Het creditsysteem maakt het mogelijk om je leertraject te flexibiliseren. Daar komt echter heel wat bij kijken. Het is niet alleen de opleiding anders opdelen, in andere units. Het betekent ook dat je heel wat moet gaan sleutelen aan de begeleiding, je moet de instroom bekijken, zeker als je dit tipe van studenten wilt binnenhalen. Je moet rekening houden met de competenties die ze al verworven hebben, en in functie daarvan vrijstellingen geven, brugprogramma's maken op maat. In een creditsysteem zou dat gemakkelijker moeten zijn.»

«Het programma moet voor werkstudenten en latere instromers ook interessant zijn. Iemand die al tien jaar gewerkt heeft, is niet meer tevreden met hetzelfde program-

ma als de beginnende student. Ik kan daarvoor verwijzen naar de programma's verpleegkunde. Wie een A2-diploma had, kon sneller doorstromen naar een A1-opleiding. In feite bleek dit niet aangepast aan hun beroepservaring, en dat was voor veel mensen een domper op het vlak van motivatie. De inhoud moet dan ook voldoende aangepast zijn. Men spreekt dan ook van de 'responsiveness' van het onderwijs.»

«Men denkt nu aan één modeltraject om toch nog te bekomen dat de studenten hun resultaat bereiken en dat ze hun diploma halen binnen dat modeltraject. Maar je moet niet één voltijds traject maken waarin iedereen moet instappen. Je moet ook deeltijdse trajecten voorzien die alterneren met praktijkervaring. Maar ik besef ook dat wat ik vraag zeker niet zo evident is, zeker niet om dat met dezelfde middelen te doen.»

STUDIEDUURVERLENGING

Veto: In verband met het creditsysteem wordt ook vaak verwezen naar het gevaar van studieduurverlenging. Hoe reageert het ACW daar op?

Demeulemeester: «Als je het benadert vanuit het duaal leren, dan betekent dat

lenging, binnen een systeem waarin je niet zoveel aanwezig moet zijn.»

Veto: Wat vind je van de hervorming van de studiefinanciering die aangekondigd is naar aanleiding van Bologna. De studenten pleiten hierbij voor een studieloon.

Demeulemeester: «Ik vond het een gekke zaak dat men eerst een opdracht gegeven heeft tot aangepaste studiefinanciering en zich dan pas is gaan realiseren dat men eerst moet weten hoe het creditsysteem eigenlijk in elkaar zal zitten. Daar heeft men eigenlijk de verkeerde volgorde van werkzaamheden voorzien. Het is in elk geval zo dat als je naar het creditsysteem overstapt, je de studiefinanciering op basis van studiejaar moet verlaten en dat je je moet gaan bezinnen over de duur van de financiering. Want in een creditsysteem zit je met die grotere mogelijkheid tot individualisering, iedereen heeft zijn traject. De vraag is hoe lang je dat traject moet financieren.»

«Wat ons betreft zou er voor elke student een soort van kredietlijn moeten geopend worden. Elke student zou met andere woorden moeten kunnen terugvallen op een bepaalde financiering voor een bepaald traject. Je kan daar een norm op zetten, een aantal eenheden. Doet de student daar dan langer over, dan is dat zijn verantwoordelijkheid. Voor wat de invulling van dat krediet betreft ben ik in elk geval gevoelig voor de eis van de studieloon.»

«Ik sprak daarnet over de zelfstandigheid van de student. Ik vind het inderdaad een belangrijke zaak, dat een student zelf over zijn financieringsmiddelen beschikt en dus geresponsabiliseerd wordt. Het is natuurlijk een hele vraag hoe je dat financiert. We hebben dat al eens onderzocht. Als je daarvoor de middelen gebruikt die nu in de studiebeurzen zitten, de kinderbijlagen en de fiscale voordelen, dan kom je uit aan een zeer klein bedrag — te klein eigenlijk — per student. Ten tweede krijg je een groot herverdelingseffect, in die zin dat die middelen nu meer gaan naar de grotere gezinnen. Dat betekent dat je bij herverdeling een ander effect ga hebben, waarbij de grotere gezinnen gaan inleveren ten voordele van de kleinere gezinnen. En dat ligt bij veel organisaties en in de politiek niet zo voor de hand. Als je zoiets wilt doen, heb je een serieuze bijkomende financieringsbron nodig om gezinnen niet te kort te doen.»

«Een algemeen studieloon is één zaak, maar daarnaast heb je ook nog extra middelen nodig voor die mensen die in bestaansonzekerheid leven, of waar er minder financiële marge is. We hebben misschien wel een ideale piste in ons hoofd — men zou een kredietlijn moeten hebben per student, met nog een extra in functie van sterkere financiële noden — maar dat betekent ook een serieuze kostenplaatje. En ik moet daar nog bij zeggen dat we die kredietlijn ook zagen als een levenslijn. Als je nu bijvoorbeeld maar drie jaar opneemt, en je wil later nog verder studeren, moet je daar ook nog gebruik van kunnen maken.»

Xavier Kruth

foto: Isabelle Patteer

natuurlijk dat je ook studiepunten toekent aan de werkervaring. Daar vang je al een deel van de studieduurverlenging op. Tot op heden heeft men vooral geredeneerd dat deeltijds studeren een verlenging in de tijd betekent, want alles wat je daarbuiten doet, is zogezegd verloren tijd. Wij benaderen het vanuit dat meer geïntegreerd konsept van duale trajecten.»

«Voor de rest hangt alles ook weer samen met de invulling van de studiepunten. Ik versta niet waarom men dat altijd in uren heeft willen behandelen. Er zijn einddoelen die je moet bereiken, stof die je moet verwerken, competenties die je moet hebben, kennis die je moet verwerven, en anderzijds is er een bepaald gewicht aan studiepunten die je moet kunnen bereiken. Dat moet volgens mij te bereiken zijn zonder te leiden tot een verregaande studieduurver-

ONDERNEMINGSPLANWEDSTRIJD ZET TURBO OP ONDERNEMERSCHAP EN WELVAART

Opwindende ervaring in veilige omgeving

Dinsdag stelde de vzw *Ondernemingsplanwedstrijd Vlaanderen* de wedstrijd 'Bizidee' voor in Leuven. Via dit initiatief worden studenten, jonge professionals en vorsers aangezet tot het verwoorden van hun ideeën, aan de hand van een businessplan. Daarbij worden ze gesteund door ervaren ondernemers en academici. Een uitdaging voor de ondernemer in ieder van ons.

brug te slaan tussen denken en doen, en dit in interactie met ervaren ondernemers. Op die manier wordt de ervaring realistischer en leerrijker.

KASTJE

Na zijn uiteenzetting was het de beurt aan de studenten en startende ondernemers, die tenslotte het belangrijkste doelpubliek van de wedstrijd vormen. In een kort debat gaven vier ondernemers in spe hun visie op

volgden deze cursus om een zekere basis-kennis te verwerven.

Jammer genoeg ondervinden zij dat er in België twee grote drempels bestaan die de stap naar ondernemen bemoeilijken. Voor-eerst is er de administratieve rompslomp. Zo vertelde Benoit dat hij van het kastje naar de muur werd gestuurd, toen hij zich wou informeren over procedures en wetgeving. Bovendien was het nooit duidelijk of de geraadpleegde persoon wel voldoende op de hoogte was van recente aanpassingen. Naast de administratieve, is er dan nog de financiële drempel: een onderneming starten is een dure zaak.

Erik voelde het gebrek aan ervaring dan weer aan als grootste drempel. Hij geeft de Belgische overheden eveneens weinig krediet, maar benadrukte wel de kwaliteit van scholing en infrastructuur. In tegenstelling tot wat professor Debackere even tevoren claimde, meende hij dat 'gewoon zelf doen' in praktijk vrijwel onmogelijk is, een ruim netwerk is een absolute must.

De wedstrijd heeft volgens het panel tot doel de verschillende fakulteiten te konfrontereren met de economische wereld en hen nuttig advies te verlenen. Daarnaast kan ze helpen om het imago van de ondernemer wat op te krikken. In het verleden werd deze maar al te vaak geassocieerd met begrippen als zwartwerk en profiteren. Dit stigma kan nu opgeheven worden. De geldprijs die aan de wedstrijd verbonden is, zagen ze als een bijkomstig voordeel.

Na de studenten kwam ervaren ondernemer Michel Van Hemele aan de beurt. Ondernemen is naar zijn mening niet hetzelfde als risico nemen. Het is het vinden van kansen en financiële middelen. Hij meende dat ondernemers zowel koppige als flexibele persoontjes zijn. Doorzettingsvermogen is onmisbaar en als er een interessante trein voorbijrijdt, moeten ze hem kunnen opmerken, zelfs als hij niet in het plan stond. Hij besloot zijn speech op Amerikaanse wijze met enkele *key success*

factors: visie, innovatie, uitmunten in basisactiviteiten, complementair team en aangepaste financiering.

ROMPSLOMP

Na een korte toelichting over de ondernemingsplanwedstrijd door Muriel Corynen, trad Vlaams minister van Economische Aangelegenheden Jaak Gabriëls naar voren. Hij kaartte enkele problemen aan die ondernemen in Vlaanderen bemoeilijken. Hoewel we Vlaanderen kunnen rekenen tot een van de welvarendste regio's, staat het ondernemerschap er immers op een laag pitje. Het zwak sociaal statuut van de zelfstandige, de administratieve rompslomp en de lage aandacht voor ondernemen in het onderwijs dienen stevig aangepakt te worden.

Konkreet gezien is men bezig met de oprichting van 'huizen van de economie'. Daar zouden startende ondernemers terecht kunnen met al hun vragen, zodat ze niet meer van hier naar daar moeten lopen. Op het gebied van onderwijs is er een plan opgesteld dat uit drie peilers bestaat: levenslang leren, ondernemers begeleiden en leren ondernemen. Dit laatste dient zowel in het secundair onderwijs als aan de hogescholen en universiteiten te gebeuren. Het doel is ondernemen van jongsaf als een 'attitude' bij te brengen.

Het ondernemerschap dient verder ook gesteund te worden omdat het bijdraagt tot doeleinden als jobcreatie, onderzoek en ontwikkeling, individuele ontplooiing, integratie en emansipatie. Ten slotte benadrukte de minister nog dat men niet moet aarzelen om aan de wedstrijd deel te nemen, omdat KMO's de ruggengraat zijn van het economisch bestel in Vlaanderen en het voor de deelnemers een 'opwindende ervaring is in een veilige omgeving'.

Heleen Dom

www.bizidee.be

(foto: Heleen Dom)

Professor Koenraad Debackere, ook wel eens 'de verpersoonlijking van het ondernemerschap in Vlaanderen' genoemd, beet de spits af. Hij ving de aandacht door te beweren dat "doceren maar doceren is". Naar zijn mening kan men ondernemen pas echt leren door confrontatie met de praktijk. Aangezien deze stap voor de meesten onder ons niet zo vanzelfsprekend is, werd de Bizidee-wedstrijd georganiseerd. Deze tracht een

het ondernemerschap. Benoit Berben, volop bezig met de opstart van zijn eigen onderneming, benadrukte het nut van het vak 'initiatie tot ondernemen'. Daar worden immers enkele belangrijke richtlijnen gegeven, zoals de noodzaak om te starten met de opstelling van een nauwkeurig businessplan. Ook Nathalie De Vos, studente farmacie en Erik Van Den Enden, management-consultant bij bureau Van Dijk,

HOOG PERCENTAGE BUITENLANDSE JOBSTUDENTEN IN ALMA

Alma: multikultureel studentenrestaurant

Als er één plaats is in Leuven waar veel studenten te werk worden gesteld, is het wel bij Alma. Zowat een vierde van het personeelsbestand bestaat uit studenten en bovendien is tachtig procent onder hen buitenlands. Maar bent u ooit bediend door een Chinees of Afrikaan? Staan zij werkelijk allemaal aan de afwas en waarom dan wel?

Een uurtje voor de middagspits worden we door Lydia Thues, manager van de Alma-restauranten in de zone binnen de ring, Michael Henskens, de lokatieverantwoordelijke van Alma I en Peter, een jobstudent uit Ghana die al een jaar in Alma werkt, ontvangen. Henskens vertelt ons dat er elk jaar een enorme vraag is naar werk in de Alma's, voornamelijk door buitenlandse studenten. "Zij kiezen voor werk in de studentenrestaurants omdat ze het geld vaak hard nodig hebben en elders minder snel aan de bak komen." Peter bevestigt dit: "Wij begrijpen de taal niet en dat is een grote handicap. In de zomervakantie was het dan ook enorm

moeilijk een job te vinden. Alma is voor ons de enige mogelijkheid."

LESSENROOSTER

Naast de Erasmusstudenten zijn er ook de gewone studenten en zelfs Afrikanen uit jonge gezinnen, waarvan één of beide partners nog studeren. Belgen staan over het algemeen financieel sterker en worden afgeschrikt door de uren, die moeilijk te combineren zijn met hun lessenrooster. Het percentage buitenlanders ten opzichte van Belgen hangt dan ook samen met de conjunctuur: in slechte economische tijden zijn er meer Belgen, bij goede meer vreemdelingen.

Thues staat zeer positief tegenover dit multikultureel personeelsbestand: "Ieder van hen brengt iets bij en problemen zijn er zelden, buiten enkele discussies tussen de Afrikanen uit verschillende stammen. Ze zijn blijkbaar sterk *clan-gebonden*." Peter beaamt: "Wanneer Afrikanen uit verschillende landen hier onder elkaar praten, gaat het over politiek. We durven dan wel eens discussiëren, maar het blijft altijd vriendschappelijk." Ook hij houdt van het

multikulturele aspect: "Dat we hier met zoveel nationaliteiten vlot kunnen samenwerken, wijst er op dat er een soort van wederzijds begrip is."

Bij sollicitaties wordt er nooit naar nationaliteit gekeken, enkel de motivatie telt. Henskens: "In het algemeen kan men zelfs beter rekenen op de buitenlandse studenten. Zij engageren zich echt voor hun werk, terwijl Belgische studenten er niet voor terugschrikken om op het laatste moment af te bellen."

AFWAS

Maar hoe zit het dan met de verhalen over 'Afrikanen aan de afwas'? Thues ontkent dat er enige vorm van discriminatie is. "Deze Afrikaanse studenten verkiezen zelf 'achter de schermen' te werken, omdat ze vaak doctoreren en liever niet oog in oog komen te staan met één van hun professoren tijdens het werk." Peter denkt dat er nog een fundamentele reden is: "Vanuit onze achtergrond houden we enorm van praten. In de keuken kan dit, aan de toog niet. De sfeer aan de afwas is daardoor veel beter en dus verkiezen we daar te

werken."

Hij heeft absoluut niet het gevoel gediskrimineerd te worden: "Toen ik hier pas aankwam, dacht ik even een zekere vorm van discriminatie te bespeuren, maar dat bleek uiteindelijk op een misverstand te berusten. In Afrika is het namelijk zo dat wanneer iemand naar je lacht, hij je daarmee uitnodigt om te komen praten. Hier lachen ze gewoon en daar blijft het bij. Maar ik interpreteerde die lach als een teken tot het aanknopen van een gesprek en dan was ik beledigd als ze helemaal niet bereid waren naar mijn verhaal te luisteren."

Soms blijven Afrikaanse studenten ook na hun studies in de Alma werken, omdat ze geen job vinden. Ze verkiezen afwassen in de Alma boven een terugkeer naar hun eigen land, omdat ze daar helemaal geen toekomst hebben. Peter bevestigt dit, maar ontkent dat deze gang van zaken hem zou frustreren. "Dit is nu eenmaal de Westerse wereld. Bovendien geldt die situatie niet enkel voor de Afrikanen. Ik heb een vriend in Polen die meer geld ontvangt van zijn beurs hier, dan van zijn baan in Polen. Dan is de keuze snel gemaakt."

Heleen Dom

KATERN: STUDEREN EN WERKEN

STUDENT MET EIGEN BEDRIJF: STIJN WUYTS VAN deCURSOR

“Soms nachtwerk, maar nog te combineren”

Te 22-jarige Stijn Wuyts, student burgerlijk elektrotechnisch ingenieur gaf al in zijn kinderjaren met vriend Roeland Tegenbos krantjes uit die verkocht werden aan familieleden en klasgenoten. Later raakten de twee in de ban van het Internet en al gauw combineerden ze de twee passies: de veelgeprezen Internet-nieuwsbrief deCURSOR was geboren.

Veto: Hoe verliep de overschakeling bij deCURSOR van hobby naar echt 'bedrijf'?

Stijn: «In volle dotcom-hype kregen we van verschillende kanten de aanbieding deCURSOR onder te brengen bij grotere uitgevers: een Nederlandse groep en een Belgische poot van een Amerikaanse ICT-uitgever. We hebben toen besloten om het los samenwerkingsverband met Planet Internet te versterken en hebben een gezamenlijke vennoot-

week een produkt aan Planet Internet. Daarnaast zijn er nog de andere jobs die telkens apart betaald worden: freelance tekst- en video-verslaggeving van de beurs Media Planet voor Planet Internet, freelance werk voor De Standaard, ontwikkeling van websites. Ik hou daar uiteraard geld aan over, anders zou het een beetje gek zijn om al die dingen te blijven doen.»

«Een schatting van een maandelijks inkomen kan ik je helaas niet geven omdat geen vast inkomen heb.»

«Met deCURSOR hadden we wel een vaste inkomstenbron: iedere week een editie. Maar sinds de herstructureren bij Planet Internet ligt dat al een jaar stil, waardoor ik enkel inkomsten heb van de realisatie of uitbreiding van een website en dergelijke. Dat varieert enorm. Ik betaal mezelf trouwens geen loon uit: ik ben onbezoldigd zaakvoerder. Mijn bedrijfje BitFactory is eigenlijk een alternatieve spaarpot en een fabriekje om dingen uit te proberen.»

Veto: Hoe heb je de technologie- en Internet-bubble ervaren? Enkele jaren geleden stonden investeerders klaar met tonnen geld voor alles wat maar iets met Internet te maken had, nu is negentig procent van de Internet-initiatieven een stille dood gestorven.

Stijn: «Ik heb de dotcomhype met gemengde gevoelens ervaren. Ik werd meegeleurd door het entoesiasme, de schouderklopjes en de quasi oneindige mogelijkheden die investeerders boden. Daardoor wilde ik samen met mijn collega's van deCURSOR een aantal bedrijfsmodellen en ideetjes uitproberen, bijvoorbeeld om deCURSOR betalend te maken. Helaas kregen we daar de tijd niet voor. Een denktank van drie personen is te snel in verhouding tot een internationaal bedrijf als investeerder. Eer we goed en wel een structuur op poten hadden, stond de crash al voor de deur.»

MILJOEN

«Daarnaast heb ik ook vaak onbegrijpelijk hoofdschuddend aan de zijlijn gestaan wanneer ik die compleet gestoorde verhalen hoorde van Internetinitiatieven die een massa geld opslopten. Dan vind ik het jammer dat we geen geld gekregen hadden om iets volledig uit te werken. Tien miljoen frank, dat was peanuts in volle dotcomhype, maar daarmee hadden we gerust willen proberen een rendabel initiatief uit te bouwen. Er is in die tijd met geld gegooid dat het niet meer normaal was, en het rare was dat niemand aan de noodrem trok, zelfs niet bij de gekste ideeën. Bedrijfsleiders waarvan je zou verwachten dat ze de taak hebben haalbare van onhaalbare initiatieven te scheiden, liepen regelrecht hun ongeluk tegemoet. De enige personen die al die tijd min of meer hun gezond verstand bewaarden, waren collega's van me, gewone werknemers of kennissen die tot het "werkvolk" behoorden maar wel hun verstand gebruikten. Zoiets vind ik dan echt onbegrijpelijk.»

Veto: Hoe komt het dat deCURSOR nog steeds bestaat in tegenstelling tot vele andere bedrijfjes?

Stijn: «Tja, het is een combinatie van geluk en gezond verstand. We zijn met deCURSOR professioneel gegaan in volle dotcomhype. Het was totaal niet onze bedoeling daar een vette kluit aan te verdienen, maar plots kwamen er drie aanbiedingen. Het zou al te gek zijn daar geen voordeel uit te halen. En vanaf het moment dat je met andere bedrijven overeenkomsten aangaat, moet je zorgen dat je op juridisch vlak heel goed geïnformeerd bent. Daardoor hebben we een zeer goede positie uitgebouwd, lijkt me. In feite zijn we erin geslaagd van de dotcom-

hype enkel het goede te inkasseren en de crash aan anderen over te laten. Want laten we eerlijk zijn: als ik deCURSOR in eigen beheer zou uitgeven, zou ik er absoluut niet veel aan verdienen en zou het misschien zelfs al helemaal stopgezet zijn.»

TOVERFORMULE

«Tot nu toe was deCURSOR immers enkel op het advertentie-model gebaseerd, maar dat werkt niet meer op Internet: de advertentiemarkt is — ook offline — compleet ingestort. En als De Standaard "slechts" 3000 betalende abonnees kan vinden voor haar website, dan zie ik het voor ons e-zine nogal somber in. Al moet ik erbij zeggen dat we niet uitgetest hebben of onze abonnees bereid zijn te betalen. Dat waren we van plan, maar de dotcomcrash heeft ons ingehaald. In feite zou deCURSOR dus niet overleefd hebben, maar is het een produkt dat zwaar gesponsord wordt door Planet Internet. Ik beweer dan ook totaal niet dat ik de toverformule heb om een succesvol Internetbedrijf draaiende te houden.»

Veto: Hoe combineer je zo'n drukke bedrijvigheid met je studies?

Stijn: (lacht) «Vraag me niet precies hoe ik het doe, maar het is de voorbije vier jaar blijkbaar wel gelukt. Ik heb wel twee jaar tweede zit gehad, wat ik had kunnen vermijden, mocht ik tijdens het jaar minder tijd in mijn hobby's gestoken hebben, maar ik heb daar geen milliseconde spijt van. Ik heb de indruk dat ik de afgelopen vier jaar even veel buiten de schooluren geleerd heb als tijdens die uren. Dat is dus heel veel.»

«Soms was het al eens moeilijk om voor een deadline iets af te hebben, soms verscheen het e-zine al eens met een dag vertraging, soms werd het nachtwerk, maar het was nog te combineren. Het ontwerpen van websites enzovoort doe ik voornamelijk tijdens de vakanties.»

ELEKTRICIEN

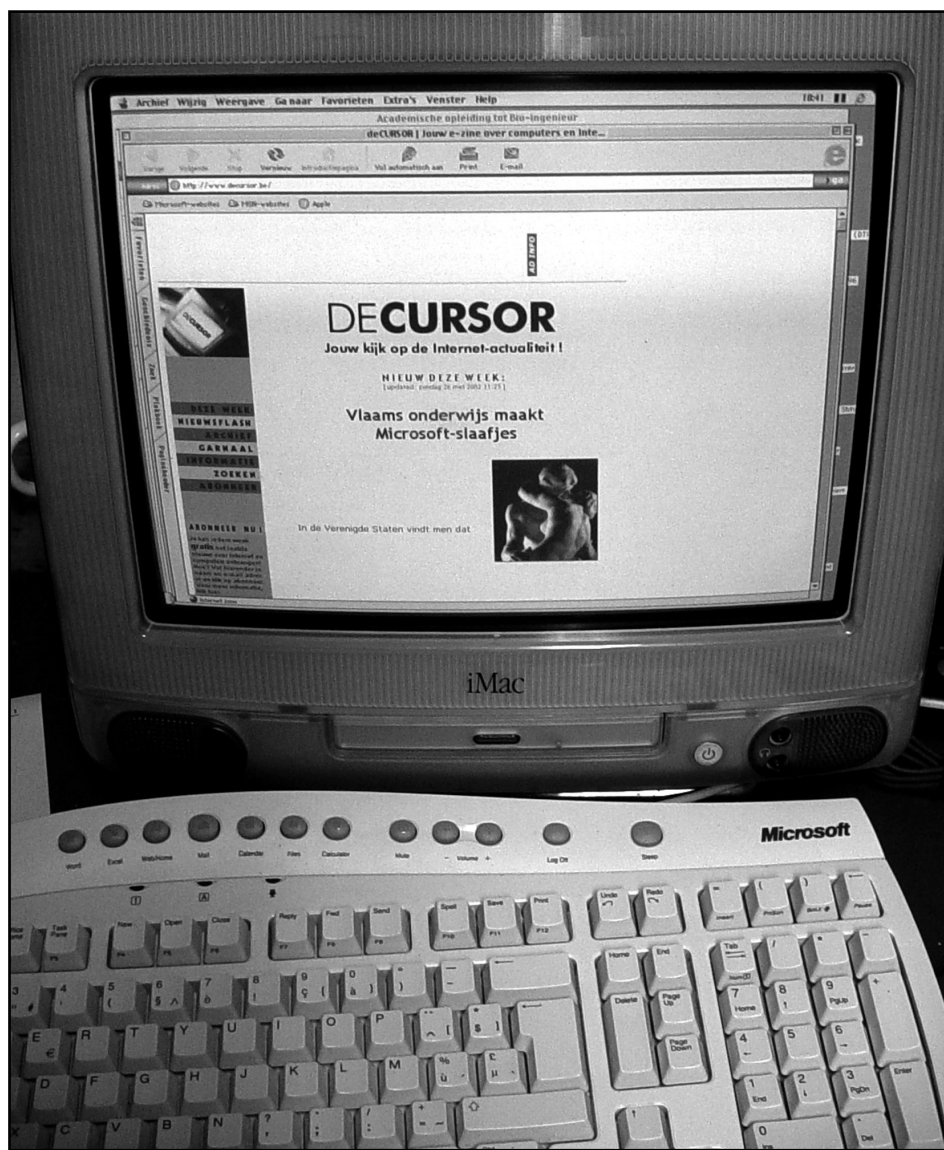
Veto: Ken je veel andere 'aktieve' studenten?

Stijn: «Het komische is dat, als ik zo rondkijk in mijn kennissenkring, een redelijk aantal medestudenten op de een of andere manier al tijdens hun studies bezig zijn met professioneel werk. Het gaat van metser, schilder, elektricien, boer, krak in het programmeren en uitdenken van computerstructuren. Een andere kennis werkt als lichttechnicus in het Stuk. Al die mensen doen dit als hobby of semi-professioneel, maar allemaal zijn ze wel perfectionisten in wat ze doen.»

«Heel opmerkelijk is het verschil in houding tussen werkende en niet-werkende studenten. Medestudenten die enkel studeren, hebben soms de houding "ik heb binnenkort een diploma en dan zal ik wel zien welke mogelijkheden er op me af komen", terwijl mijn vrienden die ook initiatieven ondernemen, andersom redeneren. Zij proberen zo veel mogelijk contacten te leggen en een doorgang te forceren om ervaring op te doen.»

David Adriaen

www.decursor.be
www.bitfactory.be

Stijn Wuyts: «In 1996 begonnen we op het Internet een krant met IT-nieuws uit te geven: we bouwden een webpagina die twee keer per week een overzicht gaf van recente ontwikkelingen in de computer- en Internetwereld. Op een gegeven moment gaf de Universiteit Gent ons een mailserver in bruikleen, waardoor we nieuwsbrieven naar vele abonnees konden versturen. Deze *right person at the right time* was de eerste grote stap. Later kwam er een samenwerking met Internetaanbieder Planet Internet die *inhoud* wou bieden aan hun abonnees. Planet Internet zorgde voor de technische ondersteuning, wij voor de artikels.»

EIGEN

«Mijn belangrijkste "professionele" bezigheden hebben met deCURSOR te maken, een e-zine (elektronische nieuwsbrief, da) over Internet en ICT. Los van dit deCURSOR-verhaal hebben zowel Roeland als ik een eigen vennootschap opgericht, respectievelijk WebAtRem en BitFactory bvba. Beiden doen we immers buiten het werk voor deCURSOR nog andere opdrachten. Roeland doet consultancy voor ICT-projecten, onder andere bij de Universiteit Antwerpen. Ik maak naast deCURSOR voornamelijk websites voor kmo's. Beiden schrijven we af en toe ook over ICT-onderwerpen voor Internet-tijdschriften of kranten.»

schap opgericht: de nv Internet Needs Content. Die geeft deCURSOR uit, tot een half jaar geleden wegens herstructureren bij Planet Internet — de fameuze dotcom crash met alle gevolgen vanden — de geldkraan tijdelijk werd dichtgedraaid.»

Veto: Op welk moment werd gekozen voor een professioneel statuut en waarom?

Stijn: «Toen we overgingen van een hobby naar een semi-professionele structuur. DeCURSOR kreeg reclame-inkomsten, en die moeten op de een of andere manier verdeeld worden. Hetgeen je gemaakt hebt — in ons geval een e-zine — krijgt plots "waarde": een merknaam, abonneebestand, teksten. Wanneer je begint overeenkomsten af te sluiten met bedrijven, kan je niet simpelweg "de onwetende student" blijven. Je hebt dan een juridische en financiële structuur nodig, ook omwille van je eigen financiële veiligheid en zekerheid. Als je niet oppast, word je in de zakenwereld immers gerold waar je bij staat. Tot slot kan je onmogelijk professioneel werk afleveren aan andere bedrijven als je geen facturen kan uitschrijven en geen handelsregister-nummer hebt.»

Veto: Wordt er met jouw bedrijfje ook geld verdiend?

Stijn: «DeCURSOR is begonnen als hobby, maar het laatste anderhalf jaar zijn we eraan beginnen verdienen. In feite worden we betaald per editie, en leveren we dus iedere

Kabouters op Gasthuisberg

Morige week werd het vijfde kinderdagverblijf van de KU Leuven plechtig geopend. Een honderdtal kinderen van studenten en personeelsleden van onze universiteit kunnen vanaf dit schooljaar terecht in de Kabouterberg. Toch blijft de financiering van de kinderopvang problematisch en bestaan er lange wachtlijsten.

Het nieuwe kinderdagverblijf op de Gasthuisberg heeft een lange en bewogen voorgeschiedenis. Reeds in 1989 kreeg de universiteit van Kind en Gezin een principiële akkoord voor de uitbreiding van haar kinderdagverblijven. Het zou echter nog dertien jaar duren vooraleer de nieuwbouw kon worden ingehuldigd.

“In die tijd prokreëerden studenten zich nog tijdens hun studies”

In het begin van de jaren negentig maakte men plannen voor een groots project op de Gasthuisberg, een assistentendorp met kleine en middelgrote appartementen en ook een reeks voorzieningen zoals een kinderkribbe, een wasserette, een parking. Deze plannen stuitte echter op het *njet* van de dienst ruimtelijke ordening en de stad Leuven.

Door een nieuw dekreet op het bouwen van kinderdagverblijven moest men in 1994 bovendien weer helemaal van nul af aan herbeginnen. Een nieuwe lokatie, vlakbij de universitaire ziekenhuizen op Gasthuisberg, werd uitgekozen voor de nieuwbouw. Uiteindelijk diende er ook nog een mouw gepast te worden aan de financiële problemen bij Kind en Gezin, maar in april 2001 konden de bouwwerken dan toch van start gaan. Christiane Cloet-Mullie, drijvende kracht achter de universitaire kinderdagverblijven, over de besloomingen: “Ik kan u verzekeren dat de korres-

pondentie en de documenten met betrekking tot het dossier van deze nieuwbouw vanaf 1989 tot vandaag, al een kast vullen in de Kabouterberg”.

GORILLA

De architecten van het nieuwe kinderdagverblijf zijn erin geslaagd alle leefzones aan de tuinzijde, de zuidkant, te situeren, en alle dienstzones aan de noordkant. Door het in helling bouwen van

het kinderdagverblijf krijgen alle leefgroepen rechtstreeks toegang tot de tuin. In de tuin achter het gebouw, dat een schitterend panorama op Leuven biedt,

staan twee levensgrote gorilla's in een ronde zandbak, een ontwerp van kunstenaar Tom Frantzen.

Met de opening van de Kabouterberg beschikt onze universiteit nu over vijf kinderdagverblijven, samen goed voor 338 plaatsen. Professor Marc Vervenne, voorzitter van de Raad van Beheer van de universitaire kinderdagverblijven: “Een kinderdagverblijf draagt op zijn eigen manier bij tot het faciliteren van de universitaire opdracht. Vele gezinnen van

Tegenwoordig zijn het hoofdzakelijk personeelsleden van de universiteit die gebruik maken van de kinderopvang. Vroeger was dat wel anders, meent Vervenne zich te herinneren. “In 1968 werd de eerste peutertuin van de KU Leuven opgericht. In die tijd prokreëerden studenten zich nog tijdens hun studies,” monkelt hij.

GEBOORTESIJFER

Ondanks de grote inspanningen op het vlak van de kinderopvang, blijft de vraag nog altijd zeer groot. Veel jonge mensen vinden werk en wonen in het Leuvense. Het geboortesijfer in de Leuvense regio ligt dan ook een flink stuk hoger dan elders in Vlaanderen. Met de opening van het nieuwe kinderdagverblijf tracht de universiteit in te spelen op deze nood, maar toch blijft de vraag groter dan het aanbod.

Een probleem blijft de uitbating van de ruimte voor kinderopvang. Momenteel zijn er subsidies toegezegd voor de exploitatie van achttien negentig plaatsen, die nu al allemaal toegezegd zijn. Een aanvraag voor de subsidiëring van nog eens vierendertig bijkomende plaatsen kon echter, wegens een tekort aan financiële middelen, niet ingewilligd worden door Kind en Gezin.

Vervenne: “We staan voor de paradoxale situatie dat kinderen moeten geweigerd worden, hoewel er voldoende ruimte is om ze op te vangen. De ouders begrijpen dat uiteraard niet, en sommigen zijn echt ontgoocheld. Het is inderdaad moeilijk te begrijpen dat lokalen zouden blijven leegstaan, terwijl ouders aan de deur staan te drummen. Daarom hebben we onze aanvraag voor subsidiëring opnieuw ingediend en we hopen stellig op de goedkeuring ervan in 2003. Dit zou ons in staat stellen alle beschikbare ruimte in gebruik te nemen.”

Tijl Vereenooghe

De Kabouterberg vind je op kampus Gasthuisberg (Herestraat 49). Meer info over kinderopvang aan de KU Leuven op 016/32.24.50 of op <http://www.kuleuven.ac.be/admin/po/niv3/ar-i155.htm>.

VETO'S VISITATIEKOMMISSIE (2): ALGEMENE EN EKSPERIMENTELE PSYCHOLOGIE

Frieteters en psychologisch verantwoord vermaak

Om tien na één doemt vanuit het stadspark een verschijning op met verwaaid haar en een tragedie. Professor Géry van Outryve d'Yddewalle is gearriveerd voor de les 'Algemene en experimentele psychologie, een functionele benadering'.

Voor het kollege echt begint, worden we verrast met een ludieke voorloopactie. Zes schachten brengen een eerbetoen — of om met hun woorden te zeggen, een eerbetoening — aan wat zij een weledele heer noemen. Terwijl één hem koelte toewuift met een takje vers groen, waarschijnlijk net ontvreemd van een onaandachtzame boom, en een tweede hem een zilveren aureool boven het hoofd houdt, wordt er een heuse persoonlijke lofrede gehouden. d'Yddewalle zelf blijft er echter nogal flegmatisch bij zitten. Toch kan er bij hem een lachje af, wanneer hij geprezen wordt om zijn 'betoverende voorkomen'. Zijn reactie is droog: “We zullen zien of die ode nog bevestigd wordt na de eksamens.”

KERK

Hij start meteen met de geheugentheorie van Bartlett, op een toon die ook wel eens in een kerk gehoord wordt. Toch valt de in-

houd best te smaken, met verhaaltjes en duidelijke illustraties probeert hij de studenten de experimenten bij te brengen, waar hij naar eigen zeggen vorig jaar niet zo goed in geslaagd was. Het is voor ons een mysterie hoe deze man voor iedereen hoorbaar blijft, zelfs achteraan. Zijn mikrofoon houdt hij immers horizontaal op buikhoogte, alsof de vroedvrouwen bij geboorte vergeten waren de navelstreng door te knippen. Toch slaagt hij er in zijn onmiskenbaar West-Vlaamse klanken door de aula te laten weergalmen.

De meesten van de 650 aanwezigen letten aandachtig op en er wordt druk genoteerd, toch is het niet enkel hoesten dat gehoord kan worden. Zelfs smakgeluiden werden opgevangen, blijkbaar zaten twee onverlaten op de eerste rij rustig hun *kleintje met mayonaise* op te eten. Later bleek dit eveneens een opdracht van de voorloop te zijn. d'Yddewalle merkt hen echter niet op — of negeert hen straal — net als degenen die later binnenkomen of vroeger weggaan. De laatste student kwam zomaar eventjes tweeënveertig minuten te laat ongegeneerd de aula binnenhuppelen.

In tegenstelling tot wat zijn uiterlijk laat vermoeden, is prof d'Yddewalle mee met zijn tijd. Een laptop en optische muis annex *laserpointer* behoren tot zijn arsenaal. Misschien had iemand hem moeten vertellen dat ook een kam deze tijd dagelijks gebruikt

wordt, zijn haar blijft de hele les weerbarstig rechtop staan.

d'Yddewalle lijkt getekend door beroepsmisvorming, sluiks onderwerpt hij zijn studenten aan een experiment. De helft van de studenten moeten potentiële kopers spelen, de rest dieven. “Jullie zijn de goede,” laat hij verstaan, “De dieven zijn de slechteriken.” Niet veel later bleek een *stylo* van de Veto-visitatiekommissie verdwenen te zijn. Wij stellen d'Yddewalle aansprakelijk.

GEDOEMD

Tegen de pauze verduidelijkt d'Yddewalle een experiment van Piaget over verstandelijke vermogens van jonge kinderen. Blijkbaar is een reproductie beter na enkele maanden in plaats van onmiddellijk. Voor al wie gedoemd is te studeren tijdens de zomermaanden: waan u even kind en het zal u beter vergaan. Dan verwacht iedereen de pauze, maar die wordt vervangen door een halfuurtje film over het geheugen. Tenzij ons geheugen ons in de steek laat, was het Engels gesproken en ontbraken de ondertitels. Aan de kapsels was bovendien te zien dat de versheidsdatum van de desbetreffende film overschreden was. Gebruik makend van het donker grijpen velen hun kans om toch nog een eigen pauze te creëren.

Een les zonder pauze is d'Yddewalle ook teveel, na vijftientig minuten stopt hij de les met de belofte van meer. Een belofte die niet gehoord wordt door het applaus dat volgt op het vroege einde. Misschien vist d'Yddewalle hiermee naar een volgende eerbetoening.

Dries De Smet
Hanne Vermeiren

Steekkaart

Algemene en experimentele psychologie

Prof? Géry van Outryve d'Yddewalle
Waar? PDS
Wanneer? Donderdag 17 oktober om 13:30u
Wie? Ongeveer 650 studenten eerste kan psychologie
Einde les: 14:55u (gepland om 15:30u)
Pauze: geen
Leden visitatiekommissie: Dries De Smet en Hanne Vermeiren

Spetterende halve marathon sputtert niet

Te in de neus prikkelende reflex-spray kondigde het al van veraan: hier zou weer wat afgelopen worden. 546 lopers zakten af naar het Gymnasium aan het sportkot en trotseerden het miezerige ik-weet-niet-wat-ik-wil-weer. Haast net zoveel vrijwilligers keken er actief op toe dat alles vlotjes zou verlopen.

De lopers konden kiezen tussen drie disciplines: 21 kilometer lopen, 10 kilometer lopen of 21 kilometer stappen. Het stappen was alvast geen succes. Slechts vier trippers trokken de *bottines* aan en vertrokken om 16 uur voor hun halve marathon. Vermoedelijk hebben ze de eerste drankgelegheid aangegrepen om samen een kaartje te leggen, want aan de aankomst zijn ze — bij mijn weten — alvast niet meer gesignaleerd.

Een uurtje later stonden de halvemarathonlopers onrustig trappelend te wachten op het startschot. Een 250-tal lopers had het shortje aangetrokken en op het gratis gekregen T-shirt het borstnummer bevestigd. Na het nauwelijks hoorbare startschot dunde de zwerm al snel uit. Twee lopers, die later ook de gouden en zilveren plak onder elkaar zouden verdelen, scheidden zich af van de rest en zouden nooit meer ingehaald worden.

Halverwege het vrij natte en daarom niet ongevaarlijke parcours kwamen een kleine 300 tienkilometerlopers hun collega's van de halve marathon vergezellen. Zij startten aan het Don Bosco-instituut wat hen meteen een zware helling bespaarde.

SUPERMAN

Het was eksakt 1 uur en 11 minuten wachten tot de eerste loper, in Superman-outfit dan nog wel, de negen trappen aan het gymnasium feilloos nemend, zijn eindspurt inzette. Het bleek Karel Pardaens te zijn en hij was niet aan zijn proefstuk toe. "Vorige jaar won ik ook al," hijgde hij nog na, "maar toen wel in een net iets betere tijd." Zijn uiterlijk deed vermoeden dat hij het studentenleven al een tijdje achter de rug had. "Ik ben dertig," gaf Pardaens toe. De ex-student kiné werkt nu deeltijds in Gasthuisberg.

Niet zonder trots verklaart hij gedoctoreerd te hebben: "Waarde van inspanningsproblemen bij patiënten met hartfalingen en hypertensie," licht hij zijn doctoraat toe. De man is overigens ook geen onbekende in het sportwereldje. Dit jaar nog werd hij zevende op het Belgisch kampioenschap kwarttriatlon. "Daar ben ik een van de betere lopers," voegt hij er nog aan toe.

De gouden plak voor de dames was ook niet weggelegd voor een studente. De jarige Anette Deschuytere vertoefde echter wel nog in leslokalen en aula's. "Ik doceer chemie in Groep T aan de eerste-, tweede- en derdejaars." Meteen na de aankomst kreeg ze felicitaties van haar studenten. "Vorig jaar had ik gedreigd punten af te trekken van alle studenten die mij voorbijstaken, maar dit jaar was ik het toch wel vergeten zeker," grapt ze. Ondanks haar vergetelheid was de balans positief. "Tegen drie studenten heb ik de duimen moeten leggen, maar voor vier was het andersom."

Jeroen Decuyperre, eerstekanner wiskunde, sleepte het goud op de 10 kilometer in de wacht. "Eerder dit jaar was ik al derde op het Belgisch Kampioenschap op de 800 meter," klonk het daar. Petra Bruggeman, winnares bij de 10 kilometer voor vrouwen, werd maar niet moe. "Er zat genoeg zuurstof in de lucht en het ging steeds beter." Waarna nog een waterval van woorden kwam. Toen kreeg uw Veto-reporter net krampen in zijn vingers waardoor u van de rest van het interview verstoken blijft.

De deelnemers met krampen bleven echter niet in hun hemdje staan. Voor diegenen met maagkrampen en uitdrogingsverschijnselen stonden een hele resem vrijwilli-

gers klaar met zowel bevoorrading langs de weg als met een broodje, een banaan en een drankje aan de finish. Voor diegenen met

beenkrampen reserveerden de vriendelijke kine-studenten enkele massagetafels. Het zal u dan ook niet verwonderen dat het Rode

Dries De Smet

Kruis dit jaar bijzonder weinig werk had. "In het eerste jaar moesten we massages geven op elkaar," vertellen Ellen en Stefanie, allebei tweedekanners kiné. "Nu zijn de echte sportmannen aan de beurt." "Zalig!" kirden hun welwillende slachtoffers. "Die bergen kruijen echt wel in de benen."

Voor diegenen die dat gemist hebben: ze beloofden plechtig op de 24-urenloop weer paraat te staan. "Om de burgies krampen te bezorgen," grapt Ellen. Diegenen met inspanningsproblemen door hartfalingen en hypertensie werden verzocht het doctoraat van winnaar Karel Pardaens nog eens na te lezen.

"Zelfs een blinde had de weg nog gevonden," sprak deelnemer Jef zich lovend uit over de organisatie. Niet minder dan 98 seingevers en een tiental politie-agenten stonden klaar om de juiste weg te wijzen. Ondanks een daling van 70 inschrijvingen tegenover vorig jaar toonden organisatoren Wim Schuurmans en Anouk Doggen, stafmedewerkers van Loko-Sportraad, zich uitermate tevreden. Net toen Wim verklaarde dat alles vlekkeloos verlopen was, werd hij op zijn woorden gepakt door een van de mede-organisatoren: "Wat die vroegtijdige postverlaters betreft, naar het schijnt zijn die weggestuurd door de bezemwagen van Ekonomika. Die zaak krijgt nog wel een staartje." Organisator Wim vergoeilijkt het wat: "Ze beteren, die van Ekonomika. Vorig jaar meldden ze dat er nog niemand aan hun post gepasseerd was, wat voor grote paniek zorgde. Uiteindelijk bleek het om een verregaande onoplettendheid te gaan."

Met zijn 546 deelnemers bereikt de halve marathon niet meer zoveel deelnemers als dat ooit het geval was. Bij de 20ste editie lokte de loopwedstrijd nog meer dan 2500 lopers. Maar het moet gezegd: dankzij de bijzonder sterke organisatie beleefden de meer dan 500 sportievelingen een letterlijk en figuurlijk spetterende namiddag.

HET ONTSTAAN VAN DE AARDE VOLGENS DE KREATIONISTEN

Eat this, evolutionist!

Voor een staaltje fundamentalisme uit de oude doos, moet je deze week in de Parkstraat zijn. Geen moslims echter deze keer, het zijn de goeie, ouwe kristenen — er zijn er inderdaad nog — die nog eens van zich laten horen. Geen gewone kristenen, maar kreationisten, de *die hards* van de Bijbel zeg maar.

Dinsdag 22 oktober kun je in Auditorium AP2 in de Parkstraat de eerste van drie lezingen over het kreationisme bijwonen. Kreationisten verwerpen Darwin's evolutietheorie en houden vast aan de bijbel om het ontstaan van hemel en aarde te verklaren.

GOD

Alzo schiep God (een veel gesiteerde, doch eerder onbetrouwbare bron) de aarde met alles erop en eraan in zes dagen. Want, zo staat toch in de bijbel, voor God is duizend jaar als één dag en omgekeerd! Dus is hij perfect in staat de klus te klaren in zes mensendagen. Maar waarom moest een energetisch man als hij de zevende dag dan rusten?

Ongehoorzaamheid dreef de mens tot de zondeval, met repatriëring tot gevolg. Er was de zondvloed, waarna Noach en zijn zonen voor de bevolking van de wereld zorgden. Nergens reppen de krea's evenwel met een woord over de op dit vlak toch wel als onmisbaar te beschouwen vrouw.

En dit alles zo'n goeie 6000 jaar geleden. Deze zeer geloofwaardige ouderdom van de aarde is de som van de leeftijden van de verschillende personages uit de bijbel. Als dit niet korrekt is, wat dan wel? Want de bijbel is God's woord en kan dus onmogelijk leugens bevatten!

De Bijbel als opperste bron van informatie houdt verder in dat er geen tussenvormen bestaan, alles werd meteen juist geleverd. De mens was volmaakt, al vanaf de eerste ademtocht. Daarna moet er wel ergens iets grondig zijn misgelopen. Oorspronkelijk was ons zowaar het eeuwig leven beschoren maar de zondeval bracht daar verandering in, zodat we nu ons eindige leven slijten als zondaars.

GELOOFWAARDIG

Op de tegenwerping waar de dinosaurussen dan geplaatst worden, antwoorden ze door te stellen dat er wel degelijk naar verwezen wordt in de bijbel maar dat door allerhande vertaalfouten dit niet meer zo duidelijk is. Ze slepen er zelfs vuurspuwende dinosaurussen bij om hun gelijk te bewijzen, die ze vervolgens situeren in de middeleeuwen. Holbewoners zijn volgens de krea's de vroegere luijken, de goddelozen die tegelijkertijd bestonden met reeds volwaardige mensen.

Ook voor andere problemen zoals de sterfelijkheid van de mens en dateringsmethodes die vaak miljoenen jaren ouderdom uitwijzen, weten ze gelijkaardige

verklaringen te vinden. Geloofwaardigheid alom met andere woorden.

TUURLIJK

Enkel een (zinnige) verklaring voor Darwin's waarneembare evolutie blijft uit. Ze wagen zich echter wel aan vragen waarop die pedante evolutionisten, bij wijzen van spreken, God's hulp inroepen. Zo verklaren ze het ontstaan van aardlagen, fossielen en aardolie aan de hand van hun *zondvloed* zodat er geen proces van miljoenen jaren voor nodig is, maar dat alles netjes binnen de 6000 jaar kan worden ingepast.

AANRADER

Kortom, the place to be voor al wie nog niet overtuigd is van God's betrokkenheid in de hele zaak of gewoon een leuke avond boordevol humor wel ziet zitten. De inkom is gratis, naar goede gewoonte wordt er wel met de schaal rondgegaan. Achteraf vindt vermoedelijk nog een duivelse receptie plaats. Zeker een aanrader dus deze lezingen!

Ben Deboeck

De lezingen 'Schepping en evolutie' door dr. Jos Philippaerts vinden plaats op 22 en 29 oktober en op 5 november, telkens om 20u in AP2 in de Parkstraat 71. Voor meer informatie: Louw Vernon, 016/58.57.23.

Kleine herkenbare problemen

De laatste tijd is de film *Meisje* niet uit de belangstelling weg te slaan. De Belgisch-Nederlandse Dorothée Van den Berghe kreeg immers heel wat lof toegevaaid voor haar eerste langspeelfilm. Op het filmfestival van Locarno sleepte ze de prijs van de jongerenjury en van de zender ARTE in de wacht.

Bij Cinema Zed vond men daarom de tijd rijp om in aanwezigheid van de sineaste terug te blikken op haar verleden door drie van haar kortfilms te vertonen: *Rue Verte* (1994), *BXL Minuit* (1996) en *Het Achterland* (2000). De kortfilm *Rue Verte* speelt zich, net als *BXL Minuit* en *Meisje* trouwens, af in Brussel en is ook echt Brussels: het contact en konflikt tussen een islamitische vrouw en een prostituee staan centraal in de film.

In *BXL Minuit* ontdekt een meisje de ontrouw van haar vriend. *Het Achterland* toont de jonge Esmée die problemen heeft met de snel wisselende relaties van haar moeder. Nog meer dan in *Meisje* zijn in de kortfilms van Van den Berghe de visuele aspecten en de fraaie vormgeving van belang.

KALF

Dorothée is al meerdere keren in de prijzen gevallen: *Rue Verte* werd op verschillende festivals gedraaid. *BXL Minuit* heeft zo'n acht bekroningen gehad. De VPRO-productie *Het Achterland* is in Nederland genomineerd voor *het Gouden Kalf*.

Veto vond het dan ook het uitgelezen moment om een praatje te slaan met de dame, die op het moment van het interview in Zuid-Frankrijk vertoefde. We telefoneerden Dorothée met de vraag of mensen die *Meisje* een goede film vonden, ook haar kortfilms zullen appreciëren.

Dorothée Van den Berghe:

«Dat weet ik niet echt. Ik kan moeilijk voor andere mensen spreken. In *Rue Verte* bijvoorbeeld, mijn eindwerk dat ik als arme student heb gerealiseerd, kwamen dezelfde thema's naar boven die ook in *Meisje* voorkwamen. Dat heb ik echter pas achteraf opgemerkt. Ik denk dat het thema seksuele integriteit en bedeesdheid in de meeste films wel voorkomt. In *Het Achterland* schuilt, net zoals in *Meisje*, de ontluikende seksualiteit van een jonge vrouw. In *Het Achterland* komt het meisje uit een vrij open milieu: ze ergert zich aan haar moeder die op een losbandige manier omgaat met mannen. In die zin is deze kortfilm quasi het tegengestelde van *Meisje*: bij Muriel thuis is er geen sprake van seks.»

Veto: In welke zin zou u, als vrouw, in uw films autobiografische elementen herkennen?

Van den Berghe: «Ik ben heel open opgevoed en werd reeds vroeg met seksualiteitsbeleving geconfronteerd. In die zin sluit mijn kortfilm *Het Achterland* eigenlijk wel het dichtste bij mijn eigen leven aan. Mijn personages situeren zich eigenlijk in een omgekeerde wereld dan de mijne: zij komen vaak uit een vrij gesloten milieu, waar er weinig over seks wordt gepraat. Ze ontdekken zichzelf eigenlijk later dan normaal terwijl ik dus uit een milieu kom waar er heel veel over werd gepraat — niet dat dat altijd beter is trouwens. Het is wellicht daarom dat het me erg interesseerde om die andere situaties te ontdekken.»

Van den Berghe's persoonlijk verleden is dus niet zo alledaags: Dorothée's Vlaamse

ouders waren hippies die naar Amsterdam trokken. Ze groeide er van haar derde tot haar achttiende jaar op in een kommune. Daarna ging ze studeren aan de Hogeschool St.-Lukas in Brussel. Haar films doen vaak nogal seventies aan, met een sfeertje van Hollandse vrije liefde en bijhorende muziek. In *De Standaard* zei ze recent nog: «Ik ervoer mijn terugkeer naar mijn vaderland op mijn achttiende echt als een thuiskomst. Dit land past qua sfeer veel beter bij mij dan Nederland, al zal ik Nederland nooit verloochenen». De elementen 'Nederland' en 'Vlaanderen' lijken dan ook essentieel voor haar films.

TIMIDITEIT

Van den Berghe: «Ik ben Belgisch en ben vroeg naar Nederland verhuisd. Die contrasten vind je zelfs in mijn films terug. Heel generaliserend kan je zeggen dat Nederlanders vrij open zijn, soms op het botte af. Belgen zijn meer gesloten en kijken meer de kat uit de boom. Maar als je er contact mee legt, zijn ze intenser in hun relaties. In *Het Achterland* speelt het verhaal zich dan ook letterlijk af op de grens tussen België en Nederland. Het verschil tussen Nederlanders en Belgen kan je vergelijken met het verschil in seksuele openheid en timiditeit. In *Meisje* contrasteert de openheid van Laura heel sterk met de geslotenheid van Muriel.»

Veto: Is het aspekt 'dans' daarom zo belangrijk in uw films? De hoofdpersonages zijn vaak verlegen meisjes die niet zoveel zeggen, maar zich uiten in het dansen en zo ook met hun lichamelijke omgaan, zo lijkt het.

Van den Berghe: «Dat is vooral bij *Meisje*, toch?»

Veto: Ja, maar ook in *Het Achterland*; en zelfs in *Rue Verte* is er een lange scène op het einde wanneer de Turkse vrouw begint te dansen — op Turkse volksmuziek weliswaar.

Van den Berghe: «Dat is wel waar, ik heb het daar met Charlotte (Van den Eynde, actrice in *Meisje*) over gehad: zij was zelf een erg stil gesloten meisje en dansen was voor haar een andere manier om zich te uiten dan met taal.»

Veto: Ook Brussel is opvallend aanwezig in uw films.

Van den Berghe: «Vooral integratie is een thema dat mij heel erg boeit. Mensen uit een heel mooie cultuur komen soms terecht in een lelijke wereldstad als Brussel. Vandaar ook de aanwezigheid van een islamitische vrouw in *Rue Verte*. Als je zelf al eens bent verhuisd naar een ander land, ben je ook geïnteresseerd in mensen die op een veel grotere schaal verhuizen omdat je je daarmee kan identificeren. Je bent nieuwsgierig naar hoe anderen vanuit hun oorsprong met de complexiteit van integreren omgaan.»

Veto: In die film zien we inderdaad een soort konflikt tussen culturen, maar ook meer algemeen lopen de menselijke relaties in uw films helemaal niet van een leien dakje en zijn ze gekenmerkt door konflikten, het generatiekonflikt. Uw films lijken soms een pessimistische ondertoon te hebben.

Van den Berghe: «Dat vind ik raar, want ikzelf ben nogal optimistisch. Zowiezo maak je een film met een verhaal, en dat wil zeggen dat de personages ergens mee worstelen. Er worden maar weinig films gemaakt over gelukkige mensen. De personages moeten ergens een probleem hebben dat voor mensen herkenbaar is, waarmee ze een aanknopingspunt hebben.»

Veto: 'Sociaal-realistisch drama' als kwalifikatie is dus niet echt aan uw films besteed?

Van den Berghe: «Daar kan ik als regisseur moeilijk op antwoorden alhoewel ik het niet als drama zou bestempelen. Bij de voorstelling van *Meisje* in Locarno is er bijvoorbeeld veel gelachen. Het werd helemaal niet als zwaar aanvoeld. Er zijn wel kleine herkenbare problemen waarmee mensen geconfronteerd worden, maar die uiteindelijk helemaal niet dramatisch zijn. Muriel (*Meisje*, nvdv) heeft bijvoorbeeld helemaal geen slechte jeugd gehad. De personages maken de problemen wel soms zwaarder dan ze zijn. Maar het is niet mijn bedoeling sociaal-realistisch drama te maken — niet dat ik daar iets tegen heb overigens. Het publiek wil vaak ook lachen, en ik ben er erg tevreden mee dat ik daarin slaag.»

Veto: In al uw films staan meisjes en vrouwen centraal. Zou u uw films feministisch noemen?

Van den Berghe: «Neen, totaal niet (lacht). Het heeft gewoon te maken met het inleven in karakters bij het schrijven. Ik weet meer uit mijn eigen ervaringen en die van vriendinnen. Mannen laten veel minder los van hun emoties, waardoor ik ze minder ken. Maar het is uiteraard niet zo dat ik daarmee wil zeggen dat vrouwen beter zijn dan mannen.»

Annelies Bloem
Lieven De Rouck

De kortfilmspecials vinden plaats op donderdag 24 oktober en maandag 28 oktober, respectievelijk 20u en 22u. Een voorsmaakje vind je op http://atomfilms.shockwave.com/af/content/atom_405, waar je *BXL Minuit* kan bekijken.

**Cinema Zed geeft
5 x 2 tickets weg:**

Mail naar dorothee@cinemazed.be met het antwoord op de vraag "Hoe luidt de titel van de eerste VPRO-film van Dorothée Van den Berghe?"

CINEMA ZED
PROGRAMMA VAN 23 T.E.M. 29 OKTOBER 2002

WOENSDAG 23 OKT

20u **BUITEN CATEGORIE: FILM IST.**

22u30 **TUDO SOBRE MI MADRE**

DONDERDAG 24 OKT

20u **BUITEN CATEGORIE VAN DEN BERGHE**

22u30 **TEARS OF THE BLACK TIGER**

VRIJDAG 25 OKT

21u **TUDO SOBRE MI MADRE**

22u30 **TEARS OF THE BLACK TIGER**

ZATERDAG 26 OKT

20u **TEARS OF THE BLACK TIGER**

22u30 **TUDO SOBRE MI MADRE**

ZONDAG 27 OKT

20u **TEARS OF THE BLACK TIGER**

22u30 **KAOŠ**

MAANDAG 28 OKT

20u **TUDO SOBRE MI MADRE**

22u30 **BUITEN CATEGORIE VAN DEN BERGHE**

DINSDAG 29 OKT

19u (f) **KAOŠ**

22u30 **TEARS OF THE BLACK TIGER**

TEARS OF THE BLACK TIGER

West Sartsanang / 2000 / Thailand / Tu Gōmin / Met Charitha Ngamsan, Stella Malucchi, Supakorn Kitsumon, Ararat Huangvuth o.a.

"Een Thailandse meid wordt op legaal fronthoutje en cartoonist. Het is een geschied van nostalgische ode aan de Thaise melodrama van de jaren 60. Het meer trendy speeld is een erotische spiegel met intelligentie met op basis van zingende dramatische filmografie. (Een) Assurante en postmodernistische xite-af-the-art-isme waar je mee beweegt of mee leeft." (Film & Televisie)

FILM IST.

Gusta Dierckx / 2001 / Oostenrijk / in de categorie BUITEN CATEGORIE IN ZED

Toerend in filmfestivals over heel de wereld, maakt 'Film Ist.' een tussenstop in ZED. Een antropologisch, vaak gepropagandistische analyse van de achtergrond van film. Ontvoerde films uit de oude tijd zijn netjes vertaald in frans-stukjes, en worden een licht op de kennis, variëteit en theater invloeden die het op de rug van verbeelding uitbreiden. Het is de eerste. Wordt een echte filmkenners dankzij 'Film Ist.' geen 2 jaar BUITEN CATEGORIE. Het is een filmverhaal dat in een goede zin, gewoon komen kijken en genieten.

VOOR MEER INFO, SURF NAAR WWW.CINEMAZED.BE

CINEMA CLASSICO KAOS

Paolo & Vittorio Taviani / 1985 / Italia / de serie / Met: Margherita Lozano, Claudio Bigazzi, Massimo Bonetti, Enrico Maria...

Het Skilte van Pirandello, gezien door de ogen van de broer Paolo en Vittorio Taviani, twee van Italië's meest visionaire filmmakers. Met sympathie voor de kleine mensen uit deze veranderingen tonen ze de magie, het lijden en de schoonheid van een land dat door de geschiedenis steeds zo stiefmoederlijk is behandeld. Een tijd loes meesterwerk.

MINI-RETROSPECTIEVE ALMODOVAR

TUDO SOBRE MI MADRE
Pedro Almodóvar / Spanje / 1997 / Tu Gōmin / Met Javier Bardem, Fanny Ardant, Liberté Ribal, Penélope Cruz...

In alle kleuren brengt Almodóvar de moderne homo- en lesbisch over vrouwen. Op zijn vierde dag raakt Muriel haar 17-jarige zoon Erikken mee naar de voorstelling van A. S. Broecker naar de Druin. De jongen raakt volledig in de ban van de erotische Muriel. Hij wil haar, en zijn poging naar handhaving is te vroeg, voor de ogen van zijn moeder onder een wolk. Verloofd door haar verhoort Muriel haar zoon met Barcelona, die al met haar jeugd, in de hoop daar een nieuw leven op te bouwen... Goed voor de Oscar, de César, de BAFTA Award en de Golden Globe voor de Beste Buitenlandse Film.

STUDIO BRUSSEL | msn | DeMorgen | FILM & TELEVISIE - VIDEO | CINEMA ZED (STUK) NAAMSESTRAAT 96 3000 LEUVEN

Audiovisuele Dienst / e-Link officieel geopend

Niefhebbers van officiële openingen en recepties komen de laatste tijd volop aan hun trekken bij de KU Leuven. Na het fitnesscentrum, de nieuwe bibliotheek van eksakte wetenschappen, het nieuwe kinderdagverblijf was donderdag de Audiovisuele Dienst/e-Link aan de beurt. Een vlotter klinkende naam wordt nog gezocht, maar de doelstellingen van deze "nieuwe" dienst staan al duidelijk vast.

Zoals de naam al doet vermoeden gaat het om een samensmelting van twee diensten, die samen onderdak vonden in een fraai nieuw gebouw op de kampus Arenberg III in Heverlee. Maar in de praktijk houden beide zich met twee duidelijk verschillende aspecten van een "dubbele missie" bezig: audio-visuele ondersteuning van het onderwijs en *e-learning*.

De Audiovisuele Dienst (AVD), vroeger gevestigd onder Alma III, heeft reeds vijftig jaar ervaring op het gebied van audiovisuele producties en geniet tot over de landsgrenzen een ijzersterke reputatie. Ze staat in de eerste plaats in voor de

professionele mediakundige ondersteuning van het onderwijs aan onze universiteit, maar verzorgt ook tal van producties in opdracht van derden. Studenten die actief zijn in de kringwerking kennen de AVD vooral als uitleendienst van audiovisueel materiaal.

De geschiedenis van e-Link is iets korter. Deze eenheid werd begin 2002 opgericht om de technologische ondersteuning van internationale leernetwerken te verzorgen. Die netwerken moeten een centrale rol vervullen in de internationalisering van het onderwijs.

De samensmelting van de twee diensten brengt een team van vijftig mensen samen onder een fraai en fonkelnieuw dak. Naast allerhande met *hi-tech* volgestouwde kamertjes en studio's biedt het gebouw ook plaats aan burelen, een foyer, een vergaderzaal en een videokonferentiezaal. We hadden dan ook geen moeite Frans Lammertyn, koördinator Onderwijsbeleid, te geloven toen die stelde dat deze infrastructuur een "vooraanstaande rol in een competitieve internationale onderwijsmarkt" moest garanderen.

Bert Depoortere

Grand Café La Royale
het eet-, praat- en leescafé
tegenover het station in Leuven

dagmenu en à la carte, snacks, ijsjes
en ... tapbieren en groentesappen, warm en
sterk en ... elke dag diverse (inter)nationale
dagbladen, tijdschriften en ...

(advertentie)

elke dag open tot 1 uur 's nachts

RecupPC **Nieuwe openingsuren**
Scherpere prijzen

In ons aanbod zitten steeds volgende zaken:

- Eenvoudige P-1 computers tussen 100 en 170 euro
- P-1 computers die vlot op kotnet kunnen tussen 190 en 270 euro
- P-II Computers : kotnet, spelletjes enz zonder problemen: tussen 350 en 400 euro
- Laptops P-I generatie zonder cd rom tussen 350 en 400 euro
- Laptops P-II generatie is soms ook beschikbaar : vanaf 600 euro
- Switchbox om 2 pc's met 1 scherm, klavier en muis te bedienen 10 €
- Harddisken 1,6 Gb..... 20 €

Recupc VZW Oude Diestsesteenweg 3
(tussen de Martelarenlaan en de Diestsesteenweg)
3010 Kessel Lo www.recupc.be
tel: 016/26.13.49 Fax: 016/35.68.65 recupc@pandora.be

Op de website kan je de prijslijsten met het actuele aanbod inkijken! www.recupc.be

Openingsuren: van 12 tot 18 uur van dinsdag tot zaterdag

Vlaamse Wetenschapsweek ook in Leuven

Ouderejaars die vinden dat de eerstekenners die deze week op de campussen rondlopen er toch merkwaardig jong uitzien, vergissen zich. Van 21 tot 27 oktober worden er ook in Leuven allerlei activiteiten in het kader van de Vlaamse Wetenschapsweek georganiseerd. De doelgroep voor de meeste activiteiten waar de universiteit aan meewerkt, zijn de studenten van het middelbare onderwijs. Vele scholen zullen afzakken naar een van de vele projecten aan de KU Leuven.

Een aantal activiteiten staat echter ook open voor het brede publiek. Zo ook 'sm@rt on tour', een mobiele wetenschapstentoonstelling. In tegenstelling tot wat de naam zou doen vermoeden, gaat het niet om een klein stadswagentje dat een week in Heverlee zal postvatten, maar om twee heuse opleggers volgestouwd met de nieuwste technologische snufjes die de levenskwaliteit kunnen verbeteren. Grote aandacht wordt besteedt aan moderne technieken om mindervaliden een comfortabeler leven te bezorgen.

SMART staat voor Society Moves by Research And Technology en ontstond aan het Zweedse Museum voor Wetenschap en Technologie in Stockholm.

TENTOONSTELLING

De tentoonstelling is opgedeeld in een aantal 'belangstellingsferen'. In het Laboratorium voor de toekomstige mens wordt getoond hoe technologie slechtwerkende organen en spieren kan

verbeteren en vervangen. De keuken van de toekomst toont hoe een zwaar gehandicapt meisje haar huishouden vanop afstand kan bedienen. In de Chat Bar of Babelbox staan vele moderne communicatiemiddelen ter beschikking voor nieuwsgierigen. Wie een beetje wil uitblazen en naar een verhaal wil luisteren, kan in de bibliotheek zitten en luisteren naar een modern gesproken boek.

SEMINARIES

Naar aanleiding van de Wetenschapsweek worden ook een aantal seminars gehouden.

* Aangepaste technologie voor een betere levenskwaliteit (23/10).

* Verkrijgbaarheid en terugbetaling van hulpmiddelen voor personen met een handicap (25/10).

* Inleiding tot aangepaste technologie voor toekomstige sociale werkers (25/10).

* De organisatie van de steun aan personen met een handicap in België, met bijzondere aandacht voor personen met een handicap (26/10).

Meer informatie over deze seminars krijg je bij Leni Creuwels 016/238574 of leni.creuwels@pobox.com.

De tentoonstelling 'sm@rt on tour' is opgesteld in het park van het Arenbergkasteel in Heverlee van 21 tot 27 oktober.

Meer informatie op <http://www.smartontour.nu>

(da)

KRINGLOOPCENTRUM

SPIT
KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG
HEEFT!!!

Nu in een leuke en nieuwe winkel

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

016/26.09.21
Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03

Veto is een uitgave van de Leuvense
Overkoepelende Kringorganisatie

Jaargang 29
Nummer 5
21 oktober 2002

Verantwoordelijke uitgever:
David Adriaen

Hoofdredacteur:
Thomas Leys

Redaktiesekretaris:
David Adriaen

Medewerkers:

David 'kwak' Adriaen, Katia 'fiero' Aerts, Annelies 'palm' Bloem, Laurens 'de koninck' De Koster, Ben 'hoegaarden' Deboeck, Lieven 'kasteelbier' De Rouck, Dries 'stella' De Smet, Ruben 'hommel' Dewaele, Bert 'rioja' De Poortere, Hannes 'duvel' Dedeurwaerder, Heleen 'thee' Dom, Steve 'agua de valencia' Dufresne, Robbe 'christal' Herreman, Joris 'kriek' Houben, Xavier 'maes' Kruth, Thomas 'sjokomelk' Leys, Annick 'maredsous' Lories, Kris 'martini' Malefason, Ellen 'margarita' Permentier, Bernard 'gueuze' Rommel, Caroline 'orval' Sabbe, Els 'sake' Silvrants, Jeroen 'ademtest' Van den Bossche, Dieter 'delirium tremens' Vandenbroucke, Tjil 'vat' Vereenoghe, Hanne 'verboden vrucht' Vermeiren, Jeroen 'breezer' Verstele.

DTP:

David Adriaen, Katia Aerts, Thomas Leys, Tjil Vereenoghe

Veto spelt volgens de spelling Geerts. Over het hoe en waarom hiervan kun je steeds meer informatie vinden op onze website.

Internet:

http://www.veto.be

e-mail:

veto@veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be - 016/22.04.66

Drukkerij:

Kempenland (Herentals)

Oplage:

9000 exemplaren

ISSN-nummer:

0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro

Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redaktievergadering

iedere vrijdagmiddag om 16u00.

Alle geïnteresseerde medewerkers (tekst, foto, lay-out, Internet, wafels bakken, ...) zijn steeds welkom op de redaktievergadering of op het redaktieadres.

Aktiviteiten voor de agenda kunnen gemeld worden via agenda@veto.be

Uit de archieven

Fakulteit Geneeskunde

veroordeelt abortus

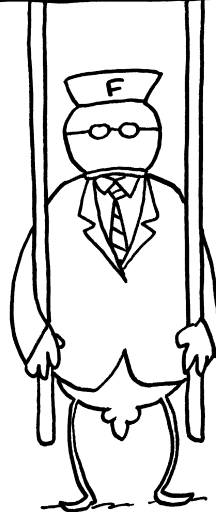
Deze week dinsdag begint in de Senaat het debat over één van de controversieelste onderwerpen van de laatste jaren: abortus. Zowat elke maatschappelijke groep die denkt dat hij een relevante inbreng kan hebben in de discussie, heeft in de laatste paar maanden bekend-gemaakt. Ook de fakulteit Geneeskunde van de KU Leuven heeft zich verleden woensdag op een opmerkelijke manier in het debat gemengd. Via een advertentiekampagne in alle Belgische kranten neemt de fakulteit krachtig stelling tegen het wetsvoorstel van Lucienne Herman-Michielsens (PVV) en France Truffaut (PS). (...)

Volgens de tekst is dat voorstel erop gericht "abortus volledig te liberaliseren tijdens de eerste drie maanden van de zwangerschap". Voor de fakulteit is zo'n "verregaande permissiviteit" totaal onaanvaardbaar omdat "abortus in wezen niets anders is dan het doden van nieuw menselijk leven". Volgens Geneeskunde impliceert het voorstel dat geneesheren hun talenten nu ook mogen gebruiken "om iemand het leven te ontnemen. Dat is voor artsen met een kristelijke of humanistische levensbeschouwing totaal onaanvaardbaar." De fakulteit besluit met een oproep aan de parlementsleden "die een menswaardige samenleving willen behouden" om het voorstel met alle mogelijke wettelijke middelen tegen te werken.

Uit: Veto, jg. 16, nr. 5, 23 oktober 1989

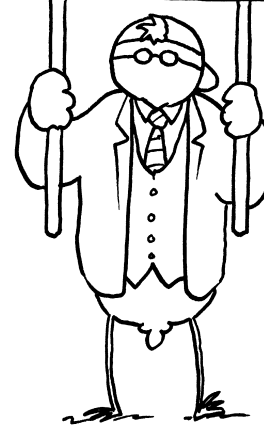
FOKKE & SUKKE LIJDEN ONDER HET VERSLECHTERDE ARBEIDSKLIMAAT

WILL WORK
FOR AN
AUDI A4
AVANT

www.foksuk.nl

WIJ WERKEN
IN RUIL VOOR
BELTEGOED!

RGVT

Veto te snel uitgelezen?
Diskussieer verder op onze eigen nieuwsgroep: kotnet.veto

(advertentie)

GREENPEACE

www.greenpeace.be

AGENDA & AD VALVAS

MAANDAG 21 OKTOBER

- 20.00 u **FILM** Carne Tremula, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
- 20.00 u **LEZING** Advokaat Hans Rieder, de controversiële Gentse strafpleiter vertelt over de deontologie van de advocaat en het justitiebeleid in België., in Brasserie Notre dame, toeg. gratis, org. LVSU.
- 22.30 u **FILM** Jiyan, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

DINSDAG 22 OKTOBER

- 20.00 u **FILM** Edipo Re, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
- 20.00 u **FILM** The Navigators, in AV 00.17, toeg. gratis, org. SJW.
- 22.30 u **FILM** La Cienaga, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

WOENSDAG 23 OKTOBER

- 20.00 u **DANS** Verosimile, in Schouwburg, toeg. 11.2/7.84.
- 20.00 u **FILM** BC: Film Ist, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
- 20.30 u **TEATER** Go, baby, go!, in Stuk Labozaal, toeg. 11/8.
- 20.30 u **FILM** La Haine van Mathieu Kassovitz., in Nieuwe Valk, 01.13, toeg. gratis, org. JADE (Jong Agalev van de Leuvense studenten).
- 21.00 u **FUIF** Erasmusfuif, in Albatros, toeg. 2, org. Portulaca & The Voice.
- 22.30 u **FILM** Todo Sombre Mi Madre, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

DONDERDAG 24 OKTOBER

- 20.00 u **LEZING** Auditorium Lezingenreeks Architectuur. SeARCH, in Stuk Auditorium, toeg. 5.
- 20.00 u **FILM** Dorothée Van Den Berghe, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

- 20.00 u **DEBAT** Andersglobalisering van onderop! Met in het panel: Deirdre Maes, Matthias Lievens, Paul Verbraeken. Moderator: Peter Tom Jones., in CC Oratoriënhof, Mechelsestraat 111, toeg. gratis, org. Masereelfonds ism Attac-Leuven.
- 22.30 u **FILM** Tears Of The Black Tiger, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

VRIJDAG 25 OKTOBER

- 20.00 u **FILM** Todo Sombre Mi Madre, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
- 20.30 u **KONSERT** Benefiet met het repertoire van Jacques Brel, tvv van de vzw kinderen van Oeganda van Els De Temmerman, in Schouwburg, toeg. 18/15/11/8, org. Kiwanis Tiel-Winge.
- 22.30 u **FILM** Tears Of The Black Tiger, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

ZATERDAG 26 OKTOBER

- 20.00 u **FILM** Tears Of The Black Tiger, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
- 20.00 u **KONSERT** "Cum tuo Ciconia", muziek van middeleeuwen naar renaissance, in Kapel, toeg. 10, org. Capella Pratensis.
- 20.00 u **MUSICAL** Marlene Dietrich, in Schouwburg, toeg. 21/16/11/6, org. CC Leuven / V&V Entertainment.
- 22.30 u **FILM** Todo Sombre Mi Madre, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

ZONDAG 27 OKTOBER

- 20.00 u **FILM** Tears Of The Black Tiger, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.
- 22.00 u **KONSERT** Jazz op Zondag, in Stukcafé, toeg. gratis.
- 22.30 u **FILM** Kaos, in Cinema Zed, toeg. 3.5/5.

<p>ALFA</p> <ul style="list-style-type: none"> • 23/10 Cantus. 	<p>LLK</p> <ul style="list-style-type: none"> • 22/10 Doop. • 29/10 Fuif in de Blauwe Kater: Red Hot Chili Lippers. 	<p>Psychologische Kring</p> <ul style="list-style-type: none"> • 22/10 Doop (+TD) in Albatros.
<p>APOLLOON</p> <ul style="list-style-type: none"> • 21/10 Doop vaste medewerkers + praesidium . • 23/10 Doop (+TD). 	<p>MEDICA</p> <ul style="list-style-type: none"> • 24/10 Folkavond in Doc's Bar met optreden van Sois. 	<p>ROMANIA</p> <ul style="list-style-type: none"> • 22/10 Film. • 23/10 Doop en Cantus. • 24/10 Namiddagtap.
<p>EKONOMIKA</p> <ul style="list-style-type: none"> • 22/10 EKO-kwis. 	<p>Pedagogische Kring</p> <ul style="list-style-type: none"> • 23/10 Vlaams Avond in fakbar l'Affaire. 	<p>VRG</p> <ul style="list-style-type: none"> • 22/10 Kroegentocht 1e kan. • 29/10 Doop.
<p>FARMA</p> <ul style="list-style-type: none"> • 22/10 Farma-TD (Lido). • 29/10 Doop (+ Cantus). 		<p>WINA</p> <ul style="list-style-type: none"> • 22/10 Cantus (Bierstube).

“Desnoods slaan we elkaar wakker”

Tet is me daar wat in de Fakbar der Letteren: reeds enkele jaren proberen ze elkaar daar de loef af te steken door zolang mogelijk te tappen. Wat eens als grap begon, is verworden tot een onvermoede concurrentieslag. Ditmaal is het de beurt aan Tijl Delannoy en Dirk Van Nijverseel, respectievelijk preses en vicepreses van de Historiakring. Als u dit maandag leest, zijn ze reeds begonnen. Tot woensdagavond zeven uur.

Het is geen alledaagse vertoning: een preses en vicepreses die een poging wagen om zomaar eventjes drie dagen en twee nachten achter de toog te staan, in ruil voor bewonderende — of wie weet zelfs afgunstige — blikken, en verder wat plaatselijke roem. Dat het gezond verstand daarvoor 60 uren moet wijken, of zelfs volledig om zeep zal worden geholpen, is een probleem voor de toekomst.

Alvorens de helden in kwestie aan enkele vragen te onderwerpen, ging Veto daarom even aankloppen bij de medische wetenschap. Kwestie van de ernstige mens ook eens te laten horen.

Veto: *Dokter! Wat zijn de risico's van zo'n rekordpoging?*

Dr. Paul Theys (Dienst Neurologie Gasthuisberg): «Uiteindelijk zijn er niet zoveel risico's. Als deze mensen geen epilepsiepatiënten zijn tenminste. Of wanneer ze nooit bewustzijnsverlies hebben gehad, want slaapgebrek verhevigt steeds de symptomen. Daarnaast mogen ze ook niet aan slaapstoornissen lijden. Dat betekent dat men 's nachts plotseling wakker schiet en zodoende onregelmatig slaapt.»

«Het grootste risico is natuurlijk de *micro sleep*, het feit dat ze rechtopstaand enkele seconden in slaap zullen vallen. Op die manier zullen bepaalde taken minder goed kunnen worden uitgevoerd. U zegt dat ze zestig uur zullen tappen? Wel, dat zal dan wel niet altijd even vlot gaan.»

VOORBEREIDING

Veto: *Zou u een bepaalde voorbereiding aanraden?*

Dr. Theys: «Niet echt. Je hebt immers twee soorten mensen. Zij die er wel en zij die er niet tegen kunnen. Ik hoop dat zij tot die eerste soort behoren. Maar aangezien het om een rekordpoging gaat, zal de motivatie zeker en vast aanwezig zijn. Ze zullen immers willen bewijzen dat het kan.»

Met dit milde oordeel in gedachten trok Veto naar Tijl en Dirk. Ze zien er behoorlijk onfris uit. “Zwaar gefuifd gisteravond,” luidt het antwoord. Om half tien 's ochtends waren ze thuis.

Veto: *Hoe zijn jullie concreet op dit idee gekomen?*

Tijl: «Het gaat eigenlijk om een weddenschap die reeds een jaar of vijf loopt in de fakbar. De bedoeling is simpel: het langst tappen. De eerste poging strandde op achtenveertig uur. Twee jaar geleden hebben Klaas en Simon vijftig uren getapt, om het jaar daarop daar nog vijf uur bovenop te doen. Dus nu gaan wij voor de zestig uur. Hun motto was: ‘We zijn gek’. Het onze is ‘Wij zijn gekker’. We zijn eigenlijk zo zot als een achterdeur.»

Veto: *En? Zal het lukken?*

Tijl: «Ja.»

Dirk: «Zeker.»

Veto: *Hoe hebben jullie je voorbereid?*

Tijl: «Historiafuij gisteravond (woensdag 16 oktober, hd). Om zes uur was die afgelopen, maar dan zijn we nog naar de *Charlatan* en de *Bierkelder* geweest. En Dirk gaat vanavond naar een kantus. Nee, we bereiden ons niet voor in de zin van: lang slapen, gezond eten, want dat heeft geen zin.

Integendeel, we gaan zo zwaar mogelijk uit deze week. Ik heb de voorbije drie nachten maximum drie uur achtereen geslapen. En vanavond tref je me gegarandeerd weer in de fakbar aan. Waarom? Op die manier trainen we ons lichaam in het lang opblijven. Als je in een ritme zit waarin je veel slaap nodig hebt, zul je rapper moe worden.»

Dirk: «Dat hopen we toch (*lacht*). Eigenlijk kun je je daar niet op voorbereiden. Je kunt niet zeggen: en nu gaan we ons oefenen op zestig uur wakker blijven.»

lijk volk te krijgen, vooral (*nadrukkelijk*) tussen vier en tien uur 's morgens, want dat zijn de moeilijkste uren.»

Dirk: «Het is goed als je in die uren veel volk om je heen hebt, want anders zit je daar maar op elkaars kop te kijken.»

Veto: *Wat willen jullie eigenlijk met die rekordpoging bereiken?*

Dirk: «Vooral Klaas en Simon de loef afsteken. We waren al een tijdje bezig met het idee, maar niet echt concreet, eerder van ‘dat zouden we ook eens moeten proberen’.

en hij werd woedend omdat ze de toog verkleind hadden. En Klaas en Simon hadden tijdens hun vijftig uren plots de indruk dat de fak heel erg groot werd. Echt heel erg groot.»

Veto: *Hoe reageert de omgeving eigenlijk?*

Tijl: «Iedereen verklaart ons gek, maar mijn lief vindt mij moedig.»

Dirk: «De mensen zeggen dat we gek zijn, dat het ziek is om zo iets te doen, maar ik vind dat zestig uren uiteindelijk wel meevallen. Ik ben al eens tweeënzeventig uren

“We doen het voor de levenslange roem”

Veto: *Zullen jullie bepaalde dingen wel of niet drinken of eten?*

Tijl: «Zeker geen bier. In principe mogen we alles, want er zijn niet echt regels, maar bier drinken zou onverstandig zijn. Dan haal je het einde niet. We drinken enkel water uit de fles. Geen kraantjeswater, daar zit teveel *bucht* in, en ook geen cola.»

Dirk: «Koffie drinken we ook...»

Tijl: «...maar niet te veel, want dan krijg ik *het schijt*. Verder krijgen we ook drie warme maaltijden per dag. We hebben mensen opgetrommeld die voor ons willen koken in de kamer naast de bar. En tussendoor eten we een banaan of zo.»

Veto: *Wat met de persoonlijke hygiëne?*

Dirk: «Dat is geen probleem. We kunnen een douche nemen bij een vriend die vlakbij de fakbar woont. We hebben immers vijf minuten pauze per uur; die mogen we opsparen tot maximaal een half uur. En we zullen ook regelmatig onze tanden poetsen.»

Veto: *Wat gebeurt er als één van jullie, of wie weet allebei, een inzinking krijgt?*

Dirk: (*lacht*) «Dan gaan we een nieuw vat afsluiten en vergeten we de kraan open te zetten. Achteraf kan je dan door de druk een flinke straal in je gezicht krijgen. Nee, als het echt moeilijk wordt, als één van de twee zegt dat hij echt niet meer kan, dat hij kapot is, dan stoppen we. We zijn daar solidair in. Maar het moet wel serieus zijn natuurlijk. Van een kleine inzinking zullen we uiteraard geen problemen maken. We hebben afgesproken dat we elkaar desnoods wakker zullen slaan. Of we halen onze instrumenten boven en spelen wat. Maar als het niet zou lukken, dan zal de wereld niet stoppen met draaien.»

Tijl (*volledig naast de kwestie*) «We laten ons eigenlijk in de Veto zetten om zoveel moge-

Maar in de tweede nacht van hun poging verleden jaar hebben we gezegd: we doen het! Gewoon, om hen wat wakker te houden.»

Tijl: «En natuurlijk is er ook de levenslange roem.»

Dirk: «Juist, de levenslange roem.»

Veto: *Maar wat als het volgend jaar opnieuw gebroken wordt?*

Dirk: «Dan zijn die mensen van harte welkom, maar ik zie het niet zo vlug gebeuren. Alhoewel, Klaas en Simon hebben gezegd dat ze onmiddellijk na ons vijftenzestig uren zullen proberen. Chapeau als hen dat lukt. tweeënzeventig uren is dan misschien nog haalbaar, maar als je daar boven gaat. Rob Vanoudenhoven heeft wel tweeënzeventig uren gepresteerd, maar die stond bij wijze van spreken niet in een kafee van vier of vijf meter.»

ENDORFINE

Veto: *Dat kan toch niet gezond zijn? Zenuwen hebben toch slaap nodig om ervaringen te verwerken?*

Dirk: «Ja, maar als je onder de honderd uur blijft, schijnt het dat dat geen kwaad kan. Ik heb wel ergens gelezen dat, als je langer dan zestig uur wakker blijft, je lichaam dan endorfine begint aan te maken. Met andere woorden, je wordt *high*.»

«We zullen af en toe wel eens vreemde dingen zien of denken. Bij de achtenveertig-urentap dacht één van de tappers plotseling dat hij in de Albatros (fuijzaal in de Brusselsestraat, hd) aan het tappen was,

wakker geweest, maar dan moest ik tenminste van hot naar her rennen; nu staan we gewoon in de fakbar, en dat is nu net het moeilijke. Je blijft voortdurend in een beperkte ruimte, en je moet werken.»

Veto: *Hoe zijn jullie van plan om te recupereren?*

Dirk: «Ik moet 's avonds naar een kotfuij, en donderdagavond zitten we in de fak, want dan geven ze een feestje. Als het ons gelukt is tenminste. Maar het zál lukken.»

Veto: *Jullie zijn preses en vicepreses...*

Tijl: «De werking van Historia zal tijdelijk op haar gat liggen. Alhoewel, de vergadering zal worden voorgezeten door de sekretaris, en dat mag gerust in de fak gebeuren, aan de toog. Om ons wat bezig te houden.»

Veto: *Slaapwel en hopelijk tot woensdag!*

Ergens las ik nog het volgende: “Slaaptekort beïnvloedt ons welzijn en de kwaliteit van ons leven. Het ligt dikwijls aan de basis van falen op school, absentisme op het werk, ongevallen in de breedste zin van het woord, conflicten met de omgeving. Ze geven meermaals aanleiding tot (nog) meer alcoholverbruik of zijn oorzaak van depressie.” Dus: allen daarheen!

Hannes Dedeurwaerder

Eenieder die Tijl en Dirk aan het werk wil zien: hun poging loopt van maandag 22 oktober vanaf 7 uur tot woensdag 19 uur. Maandag-, dinsdag- en woensdagavond tussen 18 en 19 uur zijn er ‘aanmoedigingskonserten’ van Joscar Wilde en Pathetic Joe.